

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

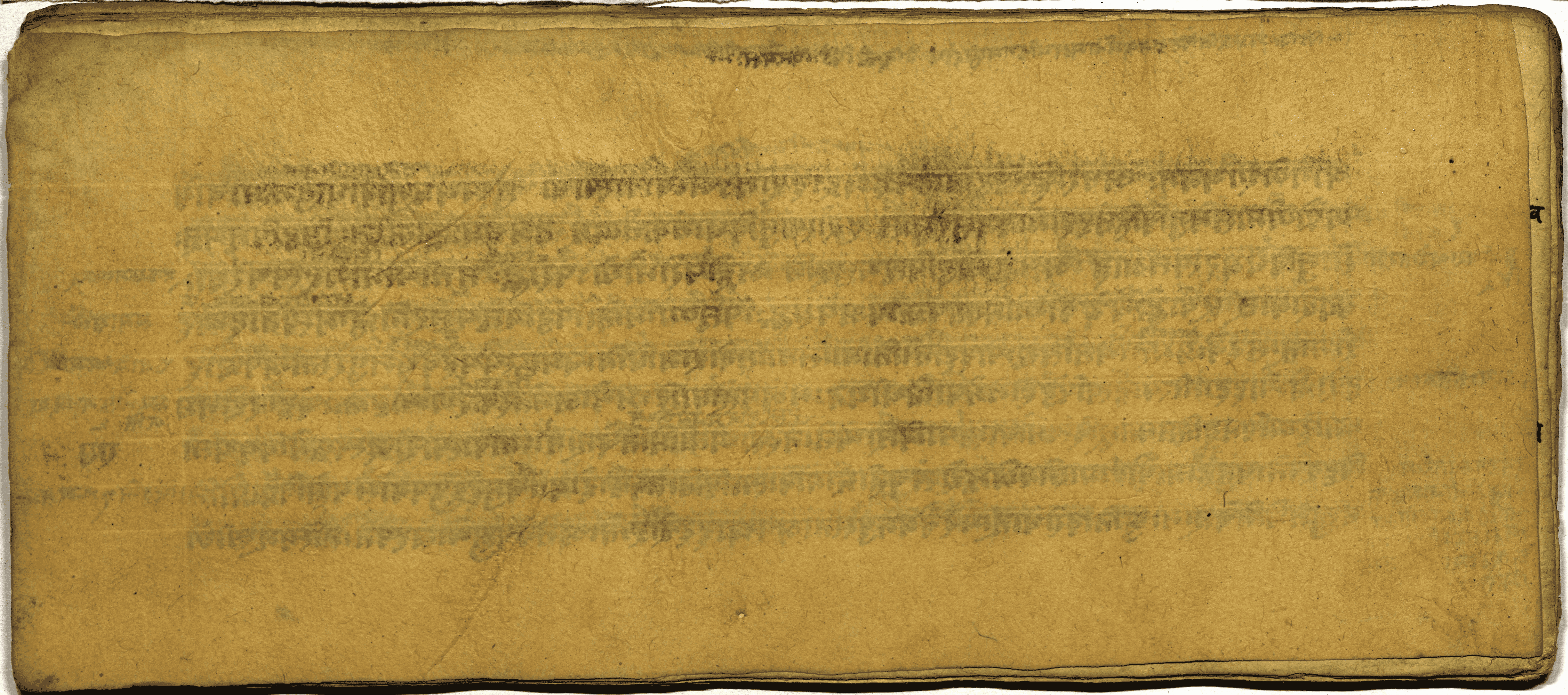
Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M-2697

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
कात्यायन व्याकरण अ. ५	कात्यायन	वेदंग	पूर्ण	-	३ १/२	५०	संस्कृत	कागज	१	३१		

+ पिंडपितृयज्ञस्य विधिः कर्मनामार्थाङ्गमाहं शेषं भौविकी पिंडैः पितृयज्ञः +

श्रीगणेशायनमः अपराह्णे पिंडपितृयज्ञश्चंद्रदर्शनेऽअ मावास्यायां श्रुत्यर्थमनुविधिसुनआचार्ये
 णयोर्णमासमनुविहितं दहतीमवसरप्राप्तं दहोत्पानुविधानं कर्तव्यम् तत्रच प्राक्कालीनः पिंडपितृयज्ञः
 सोऽनुविधेय इत्यत आह अपराह्णे पिंडपितृयज्ञ इति अहोपरो भौगोऽपराह्णः तृतीयो भाग इत्यपरे वा
 क्यशेषात् पूर्वाह्णे वै देवानामित्यपक्रम्य अपराह्णः पितृणामिति पिंडपितृयज्ञ इति होमस्य तादर्थ्यं
 शीनात् स देवैः प्रसूतो ये तस्य तृभ्यो दहतीति मासि मासि बोशानमिति च मरुत्ययदैवैषु न पुरस्तान्न पश्चाद्
 दहोये भ्यो दहतीत्याह स्य पिंडदानमेवाभिधीयते न जपहोमादि प्रयोजनं तद्वर्णनं भौविकीः चंद्रदर्शनम्
 आदिनापि भवति तन्मा भूरित्यमावास्याया विशिष्यते तदेवाच्यतामिति चेत् नः मावास्याशब्दस्य कर्मविषयता
 पिट्पते चतुर्होत्रा योर्णमासीमभि मृशे सं च होत्रा मावास्यामिति तत्र को होषः चतुर्होत्रपुत्रा स पक्षे पित्रा प्रोति
 अस्तु तथेति चेत् न श्रुतिविरोधात् यदैवैषु न पुरस्तान्न पश्चाद् दहो इति अनेन च सुबोध्यते तस्मिन् ह्योणे

पूर्वापराधरोत्तरमे
 ति ३

अवशतया ५

इदं शास्त्रांतरीयं
 चतुर्होत्रा नामकं
 भावोर्णमासीमा
 ज्यसंस्तुते इति
 छन्दोऽमावास्याया
 मिति ८

शास्त्रसामर्थ्यात् ३
 समासः २

एकानि श्रव्यार्थः ५
 स्य नोपनः प्रिया
 नमिः ६

एव

पिंडपितृयज्ञः ८

अतश्च शक्तिः १ पू० ६ अथ पितृभिर्घातो ह्यस्य मेषणेन जुहोत्यन्ययति सोमायेति ॥ सारवाब्दः ^{साम} सकलतंदुलवाची प्रसिद्धे रेष
^{पुष्ट्यावर्तौ} ह्वेन्न तावा वाक्योपात्तं श्रुता श्रुतं पितृणामिति प्रसिद्धिरैकान्तिकी ॥ ^{व्यभिचारिकी} गुरुण्यपि सारवाब्दप्रयोगात् पूर्णवैदेवा शुद्धे
^{अर्थशक्तिः} नामद्वैपूर्णं मनुष्याणामुपैयेद्वै पितृणामित्यपूर्णं ग्रहणं ॥ अथ पितृभिर्घातयसा ज्येना तत्कुतोऽन्यत्रापि दर्शना
^{नौ प्रकमाज्यं ससत्} आज्येनाभिघार्येति ॥ तच्च यथा कथं चिद्भिघारणमात्रं ॥ ^{नियमावात्} उद्वासनं दक्षिणतः पितृत्वात् पूर्वणानी
^{राभावात्} यमेषणेन जुहोत्यन्ययति सोमायेति च तच्च वैकं कतमयमादुतिसंबंधात् ॥ होमश्च यज्ञोपवीतिना प्राड्मुखेनै
^{१ अंगानि प्रधानाः सद्यो नि} वादेवत्वात् स उद्वासाग्नौ द्वे आहुतौ जुहोति देवेभ्य इति नवा ॥ ^{पुष्ट्यावर्तौ} पितृकर्मो गत्वात् प्रधानोपचारमायाज्ञाणां
^{२ अंगानि प्रधानाः नोपधाराणि} महापितृयज्ञे च देवाज्यग्रहणे यज्ञोपवीतिविधानात् ॥ स यज्ञोपवीतिभूत्वा ज्यानि गृह्णातीति ॥ प्राप्तानुवाद इति एम
^{३ अंगानि प्रधानाः सद्यो नि} चेन्न ॥ अनन्यपरत्वाद्वाक्यस्य ॥ मंत्रलिङ्गाच्च ॥ कमवाहनाय पितृमत्त इति कमवाहनं पितृणामिति पितृसंबंधात् २
 तस्मात्पितृवदेव होमः ॥ प्रास्यत दक्षिणे नो ह्रिस्वति अयहता इत्यपरेण वा ॥ अग्नौ मेषणमभादधातीति ॥ दक्षिणेना

१ अंगानि प्रधानाः सद्यो नि
 २ अंगानि प्रधानाः नोपधाराणि
 ३ अंगानि प्रधानाः सद्यो नि

विस्तृतीयं विधास्यात्
न धात्वात्

परेण वा स्फुपेनेति शंखां त एत् उल्लुक्कं परं स्नात्करोति यः पूया णीति । लेखायाः उद्देशात्त्रेणावने जयत्येष स मयः सहाये हि स न तृतीया ।

४-समेन दूरणसामर्थ्यात् अत्राभिनेयश्रुतिरु घाटितोऽदूरणसामर्थ्यादिति रतिचवैदेवे योजुहसुदूरं पतिमनु

ष्येभ्योऽप्येवंपितृणांमिति। पाणोहितीर्थचनुष्टयं अग्नेदेवतीर्थं। मूलेमनुष्याणामिति। अथैवमित्यंगुष्ठमूलं वाक नि

ष्टिकाप्रदेशोवा॥ तत्रांगुष्ठमूले पितृतीर्थं स्मर्य तद्दृश्य सख्यमिति॥ कनिष्ठिकोद्देशे हि सख्यता भवति॥ सा च पित्र्येऽ

तुचि तेति। असाव वने निश्चेति यजमानस्य पितृ प्रभृति त्रीन् आसाविति नामादेशं पूर्वकं यजमाने पितृ प्रभृति त्रीन्

प्रवने जयति। उपमूलः सहस्रहृत्त्रिंशति लोखामां ह्यत्रायथावनिहं पिंडाद्गृह्यसावेतन्नरति। अन्नमिति चाध्याह्न

६. उपमूलमित्यस्वैपदविग्रहो नित्यसमासः। मूलसमीयेयानि सद्गुहाच्छिन्नानि तूणानि तान्युपमूलदिनानि वा। ह्य

सृणानि। अन्यत्रापि नृणामर्थसु कला। लेखायां हत्वा यथावदिति। यत्र यत्रावने जनहते तत्र तत्र पिडा दृष्टा स्यात्।
आध्यास आख्यास

तत्र पित्तप्रभृति। ये च तामन्वि तिवैके। मंत्रे शैबं कुर्वेति। अत्र पित्त रत्नमुक्तो दृडास्त आतमनात् पिडा नामाभिमुख
 भास्यारपं भविष्यात्

तत्तयन्नामन्वगं स्वथाय

A close-up, horizontal view of the fore-edge of a thick, antique book. The pages are heavily aged, discolored (brown/tan), and show significant wear, including creases, stains, and a dark, irregular line along the bottom edge, possibly indicating the binding or a tear.

CC-0. In Public Domain.Kavikulguru Kalidas Sanskrit University Ramtek Collection

नस्त्रस्यापरिधानं
नीलकंठः ३

३
षट्कलो नमस्करोती
सुपदेशात् २
षट् नारे क्लृप्तः
तिष्ठद् क्लृप्तः २

उत्सायात्
लघुप्रत्ययः क्लृप्तः
र्थः १ अतः अथ
उदत्तः क्लृप्तः १

नोक्ता अपरस्मिणं गतो हडास्तेतमनात् द्वाक् आहृत्यामीमदं तेति जपति। आवर्तनं नैव मार्गेण। अथोपपत्तौ
प्यजपती सुपदेशात्। अवनेज्य पूर्ववन्निविं विस् ६ स्पनमो वरसंजैलिकरोति। विस् संसोपदेशात् पूर्वमेव निवि
मसैरिधानं। प्रतिनमस्कारं वांजलिकरणम्। षट् क्लृप्तो नमस्करोतीति वचनात्। षट् क्लृप्तो नमस्करोतीति सूत्र
कारानुपदेशान्नेति चेत्स्यात्। महापितृभ्यस्तु उक्तत्वात्। षट् क्लृप्तो नमस्कारा निति। श्रुतेश्च तुल्यत्वात्। एतद् दृष्टुं पासति
सूत्राणि प्रतिपिंडं। बहुवचनोपदेशात् त्रीणि। ऊर्णा दृशा वा। वेति विकल्पः। वयस्युत्तरे यजमानलोमानि
वा। उत्तरग्राहणाद् वयसी अभिप्रेते। ततश्चोर्द्वे पंचाशात्। जुर्जमित्यपो निधिं चत्तिपिंडमूलेषु। तर्पयतमे पितृ निति
लिङ्गात्। अवधायाव जिघ्रति यजमानः। स चायं यजमान संस्कारः। समजमान भागरति वचनात्। ततश्चोर्ध्वयुरेव
जिघ्रति अथाव जिघ्रति प्रत्यवधौ यै पिंडा निति। प्रतिप्रयोग सामर्थ्याद् ध्वयुरेव प्रत्यवधाने लै प्रयोगान्नेति चे
त्स्यात्। कौलार्थत्वात् निरुप्याजं प्रातर्होहनमिति यथा। उल्मुकं सहृदा छिन्नामाग्नौ। आदधातीति वाक्यशेषः।

अजलिपते एव
अनन्निर्देशात् सर्व
मं जे एव न अंज
लिः कर्तव्यः।
न नमस्कारपथे
प्रतिपिंडं नमस्कार
रः षट् क्लृप्तः २

नी एव
३
समानकैरेव नय
प्रयोगो भवति २

प्रवर्णशतः। प्रेताः। पुरातः। मरुताः। नेत्येवमिति। नीचाः पितरः। पितृपितामहप्रपितामहाः। यस्यासौ जीवितं नः। नृथं उत्तरजं यद्वा प्रपितामहादिव्यः। तेषामयतमे जीवेनं न हिते
पिप्रवर्तते दानं। इति चेन्न। न व्यतेता। रसह। न व्यतेतेन व्यपाये कुयीत्। जीवपितरं वा पितृपितामहं वा प्रपितामहं वा तिकम्य नद्वयदिति साक्षात्तरं भुतं ह्यतः॥२॥
तारीतः। वं आर्युर्धः पथमे। न विजोदि नीयौ पुत्रदः स्मृतः। इन्द्रियस्तु तौ यो वैतस्मात् मध्यमप्राशयेत्॥३॥

तत्र च पूर्वसहस्रद्विंशतिनिष्ठत्वात्तत्तुल्यकं। सहस्रद्विंशतिभिर्भादधातिपुनरुल्लुक्मपि सजतीति वचना
त्। अजादित्वादस्यास्य स्वाच्च पूर्वनिपातः। आधत्तेति मध्यमपि रं यत्नी प्राश्रातिपुत्रको। प्रसवं मर्थेति वाक्यशेषः
पिंडुपितृयत्तस्याधिकारनिरूपणायाह। प्रेतैर्भौ रदाति। जीवैः पितृकोपि रदाति। जीवांतर्हिते पिंदानं प्रवर्तत एव। पि
तृशब्दस्याविशेषविषयत्वात्। जीवपितृकस्य हो मांतं। कर्म स्यात्। नम्यवेते जातू कर्ण्यः। यस्मान्न जीवेन ज्येते। मत्स्य
तेह। न जातू कर्ण्यः किं मिति न व्यवेते। न जीवंतं मति रदातीति श्रुतेः। न जीवंतं मतीत्यदहातीति श्रुतिर्वांतरेषु श्रवणात्॥
अतो हो मांतं कर्म स्यात्। अनारंभो वा। यद्येवं अनारंभो वै श्रेयान्। कुतः दानस्य प्रधानभूतत्वात्। न च प्रधानाभावेणा
नां प्रवृत्तिरस्ति। अतो अनारंभो एवेत्यवधार्यते। चतुर्दशपुपवासपक्षे अमावास्यायां पूर्वो ह्येदृश्यागः। तत्र चापराहे प
श्चात्पिंडुपितृयत्तः। अमावास्यापवासे पूर्वः प्राप्नोति। तत्रानियमे प्राप्ते आह। पूर्वो वा गत्वात्। पूर्व एव दर्शो सिंडुपितृयत्तो
न पश्चात्। कुत एतदंगं प्रतिपादकवाक्यात् पूर्वधुः पितृभ्या यत्तं निष्प्रीय प्रातर्देवे भ्यः प्रतनुते इति। अमावास्यायां पू
स्तुक्षे। १

अनारंभो वा। कुतः

तो मांतं कर्म स्यात्
अमावास्यायां पितृ
यत्तः पुरोधुकी गः

अंगप्रतिपादिकं वा अहं
ओ नो देति सुत्रवध्य
माण अतुर्दशपुपवास
स्तुक्षे। १

ओ नो देति उत्तरसुत्रे
ण स्मृतिं वा नतुर्दश
पुपवासः अमावा
स्यायां इति प
क्षे

CC-0. In Public Domain. Kavikulguru Kalidas Sanskrit University Ramtek Collection

प्रत्यक्षं चतुर्दशकोटं पठितं तथापि तृतीयकोटं श्रवणमस्य अंगं भवति ॥ तथा अग्निं चित्ता सौत्रा मण्ययजतेति श्रुत्या सौत्रा मणिं एको नवैशति अथवा ये पठि
तेपि एकादशे अध्याये पठितसोमस्य अंगं भवति ॥ अग्निहोत्रार्थं मुहूर्तविषयश्चित्ता सौत्रा नैव भवति नपुनरुहुरणं २

चतुस्रकरणभेदादनंगमिति। प्रकरणंतरसंमं धीतमप्यंगं भवत्येव। यथा प्रवर्ग्यः सौत्रा मणी चेति। भिन्नकालम
प्यंगं भवति। यथा अग्निहोत्रार्थे मुहूर्तं लिंगं वचनं द्रष्टव्यम्। अनुग्रहवचनं अर्थवादो गतेषु पपद्यते। अथैनाहि
तस्मादंगं पिंडं पितृयज्ञरति। पिंडुपितृयज्ञः प्राकालत्वादनुविहित इहानीमावा। समनुवि
धीयते। श्वो नो देवतेत्यदृष्टे वा पर्णशाखां छिनत्ति शमिली वेपथे त्वेत्सर्ज्जेत्वेति वा। श्वः उदेता चंद्रमारतिज्ञात्वा प
र्णशाखां छिनत्ति। कुत एतत्तद्वै के दृष्टौ वेपथे संत विवचनात्। अदृष्टे वा। तत्कुतः अमावास्यायां। अमावास्यायामप्यजे
तेति श्रुतत्वात्। पर्णः पलाशः शमीलीला। शमी मयी वेपथः। इषत्वेत्सर्ज्जेत्वेति वा। तामा छिनत्ती वेत्तो ज्जेत्वेति
हि श्रूयते। न च अनयोः मंत्रयोः करणत्वात्समुच्चयः। छिनत्तीति बोधयोः साकांक्षत्वात् छिनत्तिरसुभाभ्यां संबंध
ते। कुतः साकांक्षत्वादुभयोः छेदने विनियुक्तत्वात् तामा छिनत्ती वेत्तो ज्जेत्वेति। सत्रमयामी चोत्तरे। तत्कुतः ऊर्जे
त्वेत्यनुमार्ष्टि इति वचनात्। अनुमार्ष्टि इति च प्रगुणकरणं। तच्च मंत्रलिंगादेव प्राप्तं। आचार्येण नाभिहितं। एवं च स

लिंगं वा च निरुद्धं शक्ति
नापि वैवलं पिंडुपितृय
सस्यान्वधानं। न हि यत्त
नस्यातिभादः। २
चतुर्दशकोटं पठितं तथा
पि नति ५

अनुमार्ष्टि न च पर्णीदी
नापातनेन प्रगुणीक
रणं ६

इहमपि नाचनिर्ग २

वायवस्थ इति पुंस्त्वं हे
 लिंगं । बहवर्जनं
 योरद्विवं शाक्यत्वं व्या
 एवं स्त्रीवत्स्यात् अपि
 गावोग्रह्यंते । ७
 अग्निहोत्रे पुंस्त्वं स्यात्
 त्रिविवं शेषे पदानां द्वा
 त्रानि यमः । अत्र त्रि
 यमः । वत्स्यात् २१
 वत्स्यात् त्रयं चोपेतं ७

राम
 नायक शोभायाम्
 ॥ २५ ॥ तिमेन्ना
 संयोजितानां वृत्तानां
 मालः यः पृथक्
 पार्थी ॥ १

एते शाखाहरणद्वयोऽधर्मः सावयंदेहस्था -- रात्राताः प्रशस्ता धीहो ते प्रकरणेन स्थानं बाधिता द्वयोर्देहयोस्तैर्धर्मो अभ्युपेयाः ५

मंत्रे बहुवचनं सुते
एकवचनं अयमेव
अध्यायः २

वृत्तेन व्याहृत्येति वचनात् एकस्याश्चोपसर्गोने सर्वासां संस्काररति। कुत एतन्मंत्रे बहुवचनोपदेशात्। आध्याय

लाभानि वृत्तासु नार्थ
लोच्यते वचनस्य

वैमर्ग्या इति। ततश्च वैहिनीद्वये दूमित्यत्र मंत्रो विपरिणाम्यते इति। संप्रदायः अपरे त्वन्यायनिगदत्वा द्विविपरि
णाममिच्छति। यैवोऽप्युपतेतस्या एव संस्काररति। बहुवचनं पूजार्थं। एता उसा उषसः केतुमक्रमतेति वृत्ते

आध्यायस्वमद्येति
विपरिणामः। राज
सुवे असौ वैहिनी
गोवर्तते अतः तस्य
संबन्धिद्विवचनस्य

द्रं भवति माहेन्द्रवा। मंत्रे ह्रीं द्रशब्द एव दृश्यते। स एव माभूरिति। तत आह। माहेन्द्रं चेति। अतश्च विकल्पः तच्च वचनात्
तद्वै केमहेन्द्रायेति कुर्वतीति। यजमानस्य पशुनिसमगारस्यान्तरस्य पुरस्ताच्छाखा मुपगूहति। द्वे स्वगगारे

तयो रन्तरस्य पुरस्तादुपगूहने। यजमानग्रहणं च पशुविशेषत्वाद्दुयजमानकेपिनोऽप्युते। पशूनां तु क्रतुगभू
तानां पालनमिहेष्यते। ततश्च वैहिनीद्वयनिविपरिणामः मूलादुपवेधं करोतीति वेधोऽप्युपवेधरति। मूलतः शांखा

परिवोऽसौ उपवेधं करोतीति वचनात्। उपवेधं निष्यतो च मंत्रः शाखायाश्च परिवोसन संस्कारः ततश्च केवलाया मा मि
शायां तूष्णीमेव शाखा परिवोसनं। परिवोसितया हि ययसोपकरणमिति। सान्नाये शाखा संयोगात् सान्नाय्य

राधिमित्रतायादि

७ अत्र पशुव्याप्तिरिति
बहुवचनमात्रं अत्रापि
प्राप्तं अतः पशुपादौ

मूलतः उपवेधं करोती
ति संबन्धः ८

एवंसतिद्वन्द्वरहितायां चोर्णमास्यां वहावा नरणा थीयाः शाखायाः अभावात् इ पवेवाय शाखाधेदो नयार्थः ॥१॥

एवोपवेषः कुतः शाखासंयोगात् साखां परिवासे पवेवं करोतीति उपधानाद्दे म यो वा शब्दः पक्षमाहृतौ उप
धानार्थत्वादुपवेषस्योभयत्र प्रवृत्तिः ततश्च शाखाभावे वा^{वा}हो भवति वसोः पवित्रमिति पवित्रमस्यां वधातिकु
शौ वसो पवित्रमित्यनेन मंत्रेण कुशावेव पवित्रं वधाति शाखायां ते चैते परिवासन पवित्र पवित्रवंधने शा
खोपगूहनात्पूर्वं कर्तव्ये म अर्थाद्विषाद्ये वाध्यते इत्युक्तं विरोधे र्मस्तस्य रत्नादिति पश्चाच्च परिवासनादौ क्रिय
माणे सत्युपगूहनमदृष्टार्थत्वात् दृष्टार्थत्वात् शाखाया अनाश इति दृष्टे च सति न अदृष्टकल्पना साध्वी
अतः पश्चादुपगूहनमिति तवद्वा त्रिदृष्टेण्यभिधीयते तां वा वधाति वा शब्दो विकल्पार्थः यवा वाग्निहोत्रहोमस
नयत्तत्ता^{सा गायपविण्ण} एतन्निता एत्रिमिति वचनात् पक्षमध्ये अभावासेन यवा गुणियम हुत उपसृष्टं प्रवृत्तादिसाह हुते
ऽग्निहोत्रे होधारमाहा पसृष्टं प्रवृत्तादिति प्रोक्ते घौरसीति स्यात्सादानं उपसृष्टेति प्रोक्ते होध्रा प्रतिप्रश्ने घौरसी
ति स्यात्सादानं तच्चाधि श्रयणार्थं मतश्च वा यम्ये यमसि अधि श्रवणं भावाद्नादानं कार्योपसाच वया श्रपण्यो
^{वयं तापन}
^{पक्षमाहृतौ}

विधिभेदेन

राम

६

एरानेविपरिणामः द्यौः पृथिवी स्वरति। मातरि श्वन इत्यधि श्रमति स्यात्। वसोः पवित्रमिति पवित्रमस्यां
 करोति उद्वा। प्रावेति विकल्पः तच्चैतद्धेतुं प्रागुद्ग्रहणं। स्मार्तं हि वचनं मन्तरेणापि प्राप्नोत्येव। प्रयोजनं। तदपचा
 रे श्रौतं प्रायश्चित्तं। वाग्यतो होहयस्य शूद्रेण। होहयतीति कारितत्वाद्ध्येषणा। गंधुश्चेति। शूद्रपर्युदासाच्च सन्नि
 यवैरुपमो रभ्यनुत्ता। स्यात्पन्वारब्धे देवस्त्वस्यासिच्यमाने जपति। स्यात्पन्वारब्धे यजमाने देवस्त्वस्यासिच्यमाने ज
 पत्याध्वर्युः कामधुसुरतिप्रभः कां दुग्धवानसीति दोग्धारं प्रकृति। प्रोक्ते सा विश्वायुरित्याह। अमुमिति प्रोक्ते गो
 नाप्ति सा विश्वायुरित्याह। एवमितरे उत्तराभ्यां प्रतिमंत्रं। एवमितरे देहो यहति। एवं शूद्रश्च समस्तक्रियोपदेशः।
 अयंतु विशेषः। उत्तराभ्यां मंत्राभ्यां प्रतिमंत्रमभिर्धाति। विसृष्टं वा गुत्तराभ्यनन्वारब्धे। होहयतीति वाग्यशेषः। अ
 न्वारं भवाग्यमनपोश्च प्रतिषेधाज्जयो भवत्येव। उत्तरा होहयतीत्येतावत्सुक्तेन सायते किंयंत्ये। दुह्यंत इति आह।
 आवस्त्वमधिकारान्। यावत्सः स्वगावः तावत्परति। कुत एतत् अधिकारान्। अर्पिताने सत्यधिकारो व्यवच्छेदकः।

तावतीनां सर्वासांदे
 हने अधिपतिरस्ति यतः
 पुनस्तु त्रैदोहमपरिमा
 णाभावे शाने सति अ
 धस्तु जायते बारात्
 व्यवच्छेदः

क० भा०

७

+ दश +

बोधायनसुत्रे दध्या
तननिसे प्रायानि
होत्रोच्छेदोपमया
तननिशस्यसंतसा
दति०॥

निस्रोवानिसत्वात्तिस्रोवादुष्यते। तत्वे हि निसंबहुवचनं लवस्थितं। ननु चतुर्थोदावपि भवत्येव। सत्यमेवं। आरिसा
मर्थो ज्ञत्स्वगतमेव। बहुत्वमाद्रियते। उक्ते हि बहुत्वे कृतः शस्त्रार्थरतिक्रिमिस्तु तर्गतं गम्यते। दर्शनाच्च। दृष्टपतेचा
ममर्थो यथा बहुवचनश्रवणे तत्स्वगतमेवोपादीयते। दृष्ट्या भौमाधूमा आंतरिक्षादृहंतो हिमाः शबला वैद्युताः।
सिद्धास्तरकारिणि। पंच बहुवचनात्पनुपक्रम्य पंच दर्शयति। अर्द्धमासानां वा एतद्रूपं संचरति न आलभत इति। प
रिश्तालनमानयति संप्रत्ययमिति। तच्च धुर्युराति यति। दोहमात्रेः न्वस्य श्रुतत्वात् तद्वत्स्य तनक्ति माघुत शेषेणैद्रस्पते
ति। प्रातर्दुर्तशेषेणेति संप्रत्ययः नेत्यपरे। तदा प्रातर्दुर्तशेषेणे सेवमेव स्पत। अतः प्राकृष्टस्प पूर्वकालवैविक्त्यात्
पूर्वमदुर्तशेषं। सायं होमशेषेणोत्तंकरमिति। रन्द्रास्पत्वेति सार्थः आतनत्तीति आतं वचं प्रक्षिपति तच्चिरूपं सचसं
कोचनार्थः संकोचः काठिन्यं। तस्मायं होमशेषेण सुकरमिति। रन्द्रस्पत्वेति चोपलक्षणं। महेन्द्रस्यापि भावान् तद्वैकेम
हेन्द्रयेति कुर्वतीति। सोरकेनापि रधास्य नृनमेन विष्णो ह्यमिति। अथोदकवतोत्तानेन पात्रेणापि रधातीति

एतेषां देवाणां उच्यते यः
पश्यति तत्र यः श्रयः श्रया

+ यसं पदशिनो -

नंच

एव

७

वोधायनसुते । तस्मिन्काले प्रातर्दोहनं चेत्तुर्दोहयसुदगरेण पवित्रेनात्रासनसि ॥ ३ ॥

पा

वचनात्निधाय वत्सोकरणं पूर्ववत् । निधाय तस्यो वत्सायाकरणं पूर्ववत् । तच्च पश्चैतद्वं पयोभावास्यायामिति । प्रा

सा भावपभाभावा
नतः १

दर्शपूर्णमासयोः

तराग्रे यऐंद्राग्नश्च द्वादशकपालोऽसन्नयतः । स एष उभयत्राच्युत आग्नेयोष्टाकपाल इत्याग्नेयग्रहणं । अग्नौ वै

वत्सुपा ३

धवैर्सेवसतीत्युपक्रम्य तस्माद्देद्राग्नौ द्वादशकपालः । पुरोडाशो भवतीत्याह । तच्चैतदसन्नयतः । निर्हज्यं प्रातर्दोह

प्या ३

परजनमिति प्रसिद्धं
पयसिदधिप्रयोगः ५

नमस्यस्मिन् । आज्यनिर्वापे ह्युते प्रातर्दोहनमन्यस्मिन्नात्रिकर्तव्यं । अन्यस्मिन्निनिग्रहणात्सायंदोहस्य तत्रैवातं

अवदानग्रहणं प्रथ
मपयसः पश्चाद्दधुः
स्थापनं तु पूर्वदधुः
पश्चात्पयसः ६

वचनं । परिशालनांतं ह्युत्तासायंदोहमाह । तस्य प्रातर्दोहः । श्रययित्वा भिषाग्नौ द्वादशो भावनक्ति प्रातर्दोहं श्रययि

यायविरुद्धाधु
तिग्रहणं । यायेनद

त्तासायंदोहारणं । यथास्त्रे दृष्टार्थता भवति । अनिघारणं च ययसः । उभावनक्तीति प्राणदानं तदुभयोः । श्रुतस्यो

प्रकृतौ विरुद्धि क्रमे
ण संभवत्येव क्रमनिय
म् । यथा सा भाव्ययो
र्दधुः पूर्वस्थाप्यमा
स्ततः पयस इति ७

प्रोतिप्रथममुसन्न
लादिति ७

मेव घतीति श्रुतेः । अपैमोयैत्वाङ्गुतिग्रहणं । दधौ हि पूर्वैकमस्ति । यद्व घतितं कृतं सप्रथमं । समस्य मार्जनं । प्रा

तश्चापविर्गं पुनर्मार्ज

खापवित्रेण सह मार्जनं । तच्चैपुनः शाखायामेव कर्तव्यम् । मार्जनमात्र एव श्रवणात् । द्वादशो रिति मूहनां ननु

नानतरं शाखायां बध्नीयं २

अतिदेशो नाम। यत्र विहिता धर्मास्तमतीत्या यत्र तेषां देशो यथा देवदत्तस्य भोजनविधिं दृष्ट्वा शास्त्रसु प्रमाणं सा पुनैव देवदत्तो भोजयितव्य इति तमेव विधिं यत्र दत्तं विहितं दिशति
 देवदत्तस्य वधे दत्तं भोजयितव्य इति॥ अनेन मय्युदाहरति प्रकृतं तात्पर्यं यो यस्मात् तद् ह्यस्मान्नेषु कर्मसु॥ धर्मप्रदेशे येन स्यात् सोतिदेश इति स्थिति रिति॥ २॥
 - तथा चोक्तं। प्रकृतं तात्पर्यं यस्मात् इति श्रयो धातु निदेश इति स्मरणार्थः॥

होत्रं जुहोति। पावज्जीवं दर्शपूर्णमासाभ्यां यजति। दर्शयौर्णमासयोः सान्नाय्यवर्तौ श्रानुविधानं कृतं। रक्षणी श्रान्नाय्यवर्तौ

दर्शपूर्णमासयोः २

सायणगुणैर्कैर्तत्तत्र च पयस्याविधत्ते। सा च रधिपयोः साध्यते। विक्कां रत्वा च धर्मोतिदेशं प्रत्यपेक्षाम्। पयस्याया विवृतिरूपं तात्पर्यं धर्मोतिदेशं मपेक्षते

पयस्यायां ३
 सौर्वचरः २

त्रैदधो धर्मोः उत्तपयसरति। अनेनातिदेशं प्रसंगेन यावानतिदेशः स सर्वो भिधीयते। तत्पूर्वकत्वाच्च विशेषातिदेशः मपेक्षते

अतिदेशपूर्वकत्वा
 अविधेः शोषाति
 देवो विधीयते ५
 ह्यवधाय २

देशं जुहोति वाधश्चेति। तत्र तावदतिदेशविचारः क्रियते। यावद्वैरुतिषु चोदनासु यागत्वं कप्रतिपाद्यते। सौर्वच शरमयं वर्हिः २
 हुनिर्वयेद्द्रव्यवत्सकामः ऐन्द्रागमेकादशकपालं निर्वपेत्तज्जाकामः अग्नीषोमीयमजमालभेतेति चेवमाधासु
 किं यावदुक्तं निर्वपमात्रं आलंभमात्रं च उत्तयाग एतदिति। श्रुतं संप्रमाणं तात्पर्यं यो यस्मात् तद् ह्यस्मान्नेषु कर्मसु

आख्यातशब्दो २

यजते। कर्मशब्देन देवतायुक्तो यजति। कर्मशब्दो मापारशब्दः मोद्रमदेवतायुक्तः स यजतिः प्रत्येतत्तमः। यागः

यध्यपि यजति शब्दो
 धातु मेनाभिधीय
 ने। धातु निदेशिक
 स्तथाप्य त्रयो गपरी
 शेषः। धातोर्देवदेव
 ता संयोगे प्रयोजनाभा
 वात्। यागस्य द्रव्यदेव
 ता संयोगो वर्तते २

प्रत्येतत्तमसर्थः। यद्यपि यजतिर्यजिति च धातोर्निर्देशकः तथापि तस्यैद्रम देवतासंयोगाभावात् तदर्थ ए
 वगृह्यते द्रव्यदेवतायुक्तः कर्मशब्दो यागरति। कुत एतत्तद्द्रव्यदेवतासंयोगात् यश्च द्रव्यस्य देवतोद्देशेन सागः स

धातुर्थ एव गृह्यते
 कर्मशब्दो याग
 गतिः। कुत एतत्तद्
 द्रव्यदेवतासंयोगात्
 यश्च द्रव्यस्य देवतोद्देशे
 न सागः स यागः ०

अतिरिपिनिर्षयादौ
शब्दे श्रुयते। यागेद
शीयाति॥

मय
उसधमा नैव मी। विन्देन दधं मिता शंभं आत्रितय संबंध मुमुधते।
तजिताभिर्देवता संबंधो निर्वपति शब्द औषधद्रव्यैरता नवा लज्जे सेतै लंगै र्दशौर्णमासिको निर्व्यतः ॥७॥

उपक्रम

क० भा० मागः रति। द्रव्यदेवता युक्ते च कर्मशब्दे मागं दर्शयति। मैत्रा वार्हस्पत्यं च हं निर्वपतीत्यभिधाय। तमो रुभयो रवध।
९ नाह मित्रा हस्पतिभ्यामनुब्रूहीत्याश्रमाह मित्रा हस्पती यजेति वषट्ते जुहोतीति सहानुवाचनविधिपरे वा
केय मागं दर्शयति। तथा पशौ अग्नीषोमाभ्यां ह्यगस्प हविः प्रेष्येति वषट्ते जुहोतीति प्रेषविशेषविधिपरे वा केय
मागं दर्शयति। एकै देवस्थितमपि चलिंगं स्थालीपुलाकवत्सर्वत्र गमकं भवति। न्यायस्य तुल्यत्वात् तस्माद्यागाय
एतदिति। यागेषु सत्सु किं यागमात्रं भवित्युत धर्मो अपि संति। यदा च संति तदा किं पूर्णाहुतिका। उत अग्निहोत्रिका
उत द्वायर्जौ यौर्णमासिका। उत ज्योतिष्टोमिका रति। अथ दर्शौ यौर्णमासिका एवैति। किं तावत्त्रामं। धर्मो णामनाम्ना
नारधर्मकारति। एवं प्राप्तै निधीयते। दर्शपूर्णमासधर्मो र्द्विपशुषु सामर्थ्यात्। सामर्थ्यादित्यमं हेतुर्दुर्मसतायां
तद्विशेषेति चे। साधारणधर्मसत्तायां। तावत् एव मेताश्रुदनाः समर्था भवन्त्यर्थवसो भवन्तीत्यर्थः। इतरथा सापेक्षाः
ससोनर्थिका एवसुः तत्कथं सौम्यागे न ब्रह्मवर्चसं भावैदिति अपरिपूर्णं वाक्यं। यच्च नाम अपरिपूर्णं तदध्याहारे

स्थालीपुलाक
ननु यथा अग्निर्वा
ये विहिते यागे दश्य
ते तत्र तथा भवतु म
यत्र न भविष्यतीति
संज्ञा न कार्या इत्य
त आह ॥२॥

राम
९

सौर्ययोगेन ब्रह्मचर्यसंभानयेदिति। अंशत्रयवती भाननाधिधीयते। किं न नैकथमिति विमंशो ब्रह्मचर्यसंभानांशः। सुयेण कथमंशो नास्ति।
 तेन न कथं भावयेदिति वाच्यं न कथं मंशस्येति इत्यपारिपूर्णं। १५- अंगजस्य उपकारकदतिवर्तव्यता लक्षणः। १६- तद्विषयतुर्थी मंत्रवर्ण-यत्तरेण वागार्थत
 वा निधीयते। स्वाव्यस्य चोदना। यथा मीषा मीषं पशुमालभेत। सोमं यजेतेत्यव्यक्तचोदना। सुश्रेष्ठवायवंगृह्णातीति द्वितीयविध्यंतवर्तव्यता। १७-
 अथ कस्माद्देवतानि वैकृतानि नाभ्यानि युनायेव नानुमन्यते। क्रमेण पुनितैः। युनायेव नर्थसंनिभवेति। अथोक्तो दोषः। शिष्टैरेवापदिगते न युज्यते। प्रमादाद्भवि
 व्यति। नास्य भूदे मात्रायां चाप्रमादः। कुत एतद्विग्रहे भविष्यति। कथं। तुल्यं चेत्तं प्रदायि कर्मिणं सुक्तं। व्याहोमोपि विदुषा युगसहस्राणि ब्रुविना नुवर्तेत। १८॥

य णवानुषंगेन णवा पूरयितव्यं। न हि वेदे मात्रा मात्रस्याप्यनर्थमिष्यते। तेनैव विध्यंते नुषंगकर्मो वा कपूरणायाः

ग्रहणार्थं प्रलीय
 तेन वागार्थतया वि
 धानं २

नर्थकं मा भूदिति। स च शार्शिपूर्णमासिकः सामर्थ्यो देव। स एवात्र शेषी भवितुं समर्थः। अतः चोदना चोदितत्वेन

निर्वपति संश्लेषेन च प्रतीषमानत्वात् तन्मास इति। विध्यंते नुषंगेन च धर्माणां अनुषंग इति। दर्शपूर्णमासधर्मा इति

सूत्रितं। इष्टियशुष्यविविचिवा। इष्टियुष्यशोचेति द्रष्टव्यमप्यश्वंतरेषु स्वग्रीषोमीयधर्मप्राप्तिं वक्ष्यति। अग्रीषो

मीयदर्शनादिति। दर्शनाच्च। दृश्यते चायमर्थो यथा दर्शपूर्णमासधर्मा इष्टियशुषुप्रवर्तते इति। सावित्री इष्टिं

निर्वपतीति प्रहृत्याह। तस्यै प्रयाजेषु न्यायमानो युवा स णो वीणागाथी दक्षिणत उत्तरमंद्रा मुं प्रस्ति स्त्रैः स्वयं स

भुता गाथा गायतीति। गाथा गानविधिपरे वाक्ये प्रयाजो दर्शयति। तथाप्यथा शो। स उत्तरमाधारमाधार्या सः स्पर्श

यस्तु चोपयेत्यजुहोयशुः समनकीति। यशुसंमंजनविधिपरे वाक्ये उत्तराधारं दर्शयति। एवं सर्वेष्टिष्वेवानुमानि

कवचनेन धर्मप्राप्तिरभिहिता। इदानीं तद्वपवादत्वेन प्रत्यक्षश्रितेन धर्मप्राप्तिरभिधीते। ते वैश्वदेवधर्माश्चातुर्मा

षष्ठ्यर्थे चतुर्थी सा
 विज्ञेयाः ३

अनुमानि सुत्रेण च
 नापवादत्वेन प्रत्यक्ष
 अनिशिष्टत्वात् २

मंदस्वरेण
 तिस्रः ताशः
 न ननु २

दर्शपूर्णमासवत्प्रतिभा
 उमानकं विधायक
 य १ सुत्रेण २

सौमिकान्तराध्यायीनां प्रतिषेधं च तद्वत्प्रमाणं दर्शयति ॥ तस्मात्सौमिकान्तराध्यायीनां प्रतिषेध इति ॥ निशानुवादः ॥ ५ ॥

क० भा० स्पेषु वचनप्रवृत्तिर्भावावैश्वदेवमिति चातुर्मास्यानां प्रथमं पर्व। ^{उपदे मो विधिनाम्} ^{१०} ^{नरसात्} ^{मुनासीरुयस्य} ^{प्रवृत्तिं च दर्शयति} ^{प्रवृत्तिं च नातिदेशो} ^{पर्ययसः अग्निमंथ} ^{नवर्ग ५१} ^{उत्तरवेदिष्य यग्र} ^{हण प्रतिषेधोऽनुवादः} ^{राम मात्रं ५२} ^{१०} ^न
हिति हेतुश्चापमुपदेशश्च। ततश्च यत्रैव च न तत्रैव प्राप्तिः प्रतिपर्ववचनं भवति। अथैतान्येव पंचहवीः षि भवन्ती
ति। तानि चाग्नेयाहीनि वैश्वदेविका नि पंचवो घंते। तेषां चोपस्थीणत्वात् तद्देवैर्माणातिगम्यते। धर्मप्रवृत्तिं च दर्शयति
शुनासीरीये। अथैतान्येव पंचहवीः षि भवन्ति इत्यभिधाय। तस्याहं किं रं सुतं वेदिं न गृह्णति पृथदा ज्वनमंथं
ति। अग्निमिति प्रतिषेधं यति। प्रतिषेधश्च प्राप्तिपूर्वको भवति। अप्राप्तत्वाच्चोत्तरवेदि प्रतिषेधो नुवाहकः सोमा
चौवभृथे सामप्रतिषेधात्। सौमिकादवभृथाद्गृहणप्रयोगसि के धर्मप्राप्तिः कुतो वचनात्। चरादेन वचनमनुह
व्यते। उच्यते। नेन रादेनेति वचनं नाम धेयमवभृथ इति। सामप्रतिषेधाच्च। सौमिकादवभृथान्तामसामान्येन सा
मगानं प्राप्तं तत्प्रतिषेधयति। तत्र न सामगीयत इति। कणवसशेन मंत्रोपदेशात् कणापासन क्रियायां। तथो
एवास्वकपशोरिति। वचनेन प्राप्नोति। सा च प्रतिषिध्यते। न मंत्रोपदेश इति। यद्यशेष क्रिया प्राप्तिः स्या मंत्रोप
न

क० भा०

११

सुत्रेदेवतासामान्य
ग्रहणं

यद्वासासेनपशुभा
नयरोन२

नाग्रीषोमीयारिभ्यः सादृश्येहिप्रतीतिर्भवति। प्रतीतेनचधर्मसंबंधरूप्यते। द्विदेवतत्वाच्चाग्नवैष्णवेअग्नी
षोमीयविध्यंतः द्वित्वसामान्यादेन्द्राग्नस्यापीतिचेत्। नरादृपरिमाणतउभौहिपंचाक्षराविति। मारुतेचशरूप
रिमाणदेन्द्राग्नविध्यंतः ^{इयमनधामगा} द्रव्यसामान्येनचविध्यंतप्राप्तिः। यथापुरोडाशैर्वोरोडाशिकः सान्नाप्येचसान्नायस्या
देवतासामान्येनचधर्मप्राप्तिर्यथाः ग्रेयेआग्नेयस्याननुचैतैरवाच्यं। एकत्वेनैवगतार्थत्वात्वाच्यंवा। सौम्ये
चरावग्रीषोमीयधर्मपरिप्रापणार्थमंतत्रहिसोमोप्यस्तीति। इन्द्रसद्रावादैन्द्राग्नविध्यंतः ऐन्द्रेपुरोडाशे। त
देवतद्वनुसहरणं। नहिअत्रदेवतासामान्यमस्ति। समुदायातद्वित्तोसक्तिः। कस्तर्ह्यत्रसमाधिः वक्ष्यतिद्रव्यदेवता
विरोधेद्रव्यसमवायारिति। तार्थ्येनदेवतासामान्योयस्यासः गुणसामान्येनापिविध्यंतप्रवृत्तिरिष्यते। यथाप्र
निकाममाग्नेयेवोर्णमास्याक्रियमाणेवोर्णमासाग्नेयविध्यंतः। अमावास्याधाममावास्याग्नेयाविध्यंतरति। का
लोत्पन्नगुणरति। तदेतदपरेअनुदाहरणमाहुः नहिकालेगुणरतिरुक्ततेवक्तुं। सगुणं हि कर्म काले विधीयते। ३

पुनःप्रत्येयमा
येन२

रम

११

५ देवता सामान्यं बलीयसि। कुतः। मुख्यं हात्। मुख्यं नियंत्रिता देवता दैर्द्रमा ज्ञेयमिति। अथ-यन्त्रितं ह विः। तयोर्विशेषे मुख्यं उग्रहो-यायेामुख्यस्या
 निरुद्धप्रवृत्तिनात्। अथ-यस्य तु मुख्यं निरुद्धा प्रवृत्तिः। तस्माद्देवता सामान्यं बलीयः॥५॥
 तेन च ह विषा संयुज्य र्म चोध्यते॥ दैर्द्रमा ज्ञेयमिति। ह विः प्रधानं शब्दः॥ विमतेः॥ अतो ह विरत्र कुञ्जौ सन्निकृते न हिंगं भवति॥ यथा धुभो बुद्धि विषतामापन्नो
 मेर्लिंगं॥ अनुदैवतापि यागे न संबद्धा॥ न तथा विना यागो भवति॥ उच्यते॥ सत्यं संबद्धं॥ आरादुपचारिणी तु सा मासौ सज्यते॥ तस्माद्देवता र्गं॥ ८॥
 १२। ह विषो विशेषेण शब्दं तस्मात्सामान्यं॥ देवतायास्तु विशेषणं शब्दं॥ विशेषं च वाक्या र्थावस्थायां सन्निकृते॥ विशेषणं तु विशेषमवधारितस्याम
 वस्थायां निवर्तते॥ १२॥

अ
 तिगुण सामान्ये तर्हि किमुदाहरणं। अस्ति वैश्वदेवो ह्यदृशकपालस्तत्र देवतानेकत्वं सामान्या दैर्द्राग्न विध्यंते नाग्री
 षोमीय विध्यंते नवानियमेन न वित्तममिसेवं प्राप्त आह। गुण सामान्या दैर्द्राग्न विध्यंते। उभौ हि दृष्टादृशकपा
 लाविति। शब्दपरिमाणं तत्रोदासीनमेव। अथ द्रव्यदेवता विरोधे किं द्रव्य सामान्येन विध्यंते नियमोक्तः। उत देवता विध्यंतेः
 सामान्येनेति। यथा वैष्णवे न च कपाले द्रव्य सामान्येन यौरोडाशिको देवता सामान्येनोपांशुयाज विध्यंते इति। तत्र निय
 मकारिका भावाद्देनियमे प्राप्त आह। नियमो द्रव्यदेवता विरोधे द्रव्यस्य समवायात्। अत्र नानियमो द्रव्य सामान्ये
 न यौरोडाशिको विध्यंते। नोपांशुयाजस्य। द्रव्यदेवता यो ह भयोऽपि विध्यंते पर्युपस्थापकत्वे द्रव्यमेव भवति। यः कुली
 त एतत् समवायात्। द्रव्यं हि यागे समवैति। तद्विषय उपमानयागम निर्वर्तयति। देवता तदुद्देशेनोपकरोति। तेना + शो७ उदाहरणं
 सो विप्रैर्दृष्टे नैति। सन्निकृष्ट विप्रदृष्टयोश्च सन्निकृष्टे संप्रत्ययैः। अथ वा समवायादिति द्रव्यमेव विशेष्यत्वेन न
 द्रव्यं समवैति। देवता विशेषणत्वेन। विशेषण विशेष्ययोश्च विशेष्ये संप्रत्ययैः। आभिधाया मुभयोस्तन्निर्देते। आ
 वलीयः २

किं केन विध्यमिति
 १२। ह विषो विशेषेण शब्दं तस्मात्सामान्यं

विषयोपस्थित्या
 प्राप्नोति

क० भा० मिश्रायामुभयोर्दधिपयसोर्द्वैर्मप्राप्तिः ताभ्यां त्यसो निर्वर्त्यते नैकचोदनात् नैतदस्ति पुदुक्तमुभयोर्द्वैर्मप्राप्तिरिति।
 किं कारणं। एकयौ चोदनात् एका हीमं चोदनामैत्रावरुण्यामिहेति। सैचैकासतीनो मे विकर्तुमर्हेति। अतो न्यत
 १२ रस्य विध्यंत इति। दध्नः संघातान् दध्नो हि विध्यंतः प्रवर्तते। संघातत्वसामान्यात् ^{पयसश्चापि} पयसस्तद्वा वात् पयसो वा तत्र वि
 ध्यंतः प्रवर्तते। कुतस्तद्वा वात् ततोऽपि मिश्रा भवति। घनीभावपितुं दध्यानीयते। अथ वा तद्वा वादिति। तद्रसस्य
 भावाद्दामिशायां। मधुरं पयो मधुरा चामिशा। पशौ देवता सामान्या दानीषो मीय विध्यंते प्राप्ता आह। पशौ सान्नाय्य
 स्यतदुक्तं। पशौ सान्नाय्यस्य विध्यंतः तदुक्तं द्रव्यदेवता विरोधे द्रव्यस्य समवायादिति। ननु नैव अत्र द्रव्यदेवतयोर्वि ^{पुर्वपक्षः २}
 ध्यो ७४ यदा वै योऽपरे तोऽधत्ते रो विद्यते। पशुद्रव्यस्य चोदितत्वात् रेतरेतरं न भवत्वेन पशुद्रव्ये प्रतीते सान्नाय्ये प्रतीतिर्भवति। प्रतीत्या च धर्मसंबंध
 इति सिद्धांतः मध्य योऽधत्ते रूष्यते। सान्नाय्यधर्माणां पशुद्रव्यं पर्युपस्थापकं। देवता यौ रोडाशिकानां। अतो द्रव्यदेवता विरोधो एव अयं। ननु ते
 नैव गतार्थत्वाद्वाच्यमेतत्। तत्राभ्यवहितं द्रव्यं। रह पशुद्रव्येण व्यवधानारंभः प्रायश्चित्तश्रुतेश्च। पशूषा चित्त

भावांतरसामान्या
 १२

यदा वै योऽपरे तोऽधत्ते
 इति सिद्धांतः मध्य
 योऽधत्ते

राम

१२

सवेत्सान्नाय्योषावातामभिर्मंत्रयेतैति पश्चावपुषां दर्शयति। सा च सान्नायस्य विधंते घटते। ननु विपरीतमे
 तल्लिंगं। सान्नायस्य विधंते हि सति तदुषासु सभिर्मंत्रणं पशूषाणां प्राप्नोत्येव। विधाने तु सति सुतरामप्राप्तिर्गम्यते
 सत्यं। सान्नाय्येव प्रधानस्य श्रुतिः पशूनां पशुसर्जनं। मृतस्योदकस्येति। तेन द्रव्यान्मत्वा सुनरुच्यते। संघातसामा-
 न्यासश्चैव धीविधंते प्राप्ता आह। पयसः कालानंतरं यै धर्मानुग्रहेभ्यः पयसो विधंते प्रवर्तते। एककालतहि
 पयसः पशोश्च महायोपारेतो धत्ते ययोधत्त इति। महापशुर्जायते। ययोजायते इति। अथ वा सघः कालः पशुः
 ययोपि सघः कालमेव। अनंतरं च पशोः ययः दधितु ययो वस्येया व्यवहितं। अतः आनंतरं यो सयो विधंते धर्मा
 नुग्रहश्च भवति। पयः पात्राणां प्रोक्षणादयो धर्माः प्रवर्तते। नरध्रुः तेषां चानुग्रहः दत्तो भवति। प्राकृतं धर्मजातं वि-
 दूतिषु चोदकेन प्राप्नोतीत्युक्तं। ततो ह्यहकालतायामपि प्राप्तायामिदमाह। स पशुं कारुण्ये विदूतीनां + हिः। काशक
 यदृष्ट्वा सोमेन पशुना ययणेन वा ययमाणः स यौर्णमास्यां ममावास्यायां वा यजेतैति वचनात्। अनुवारः पूर्व + हिः स्तमेने २
 योदकप्रसवे कालं बाध्यते। न प्रसवयुतः कालः संकोचं योदकाद् जेतुं॥ सर्वो गच्छति पंचदश्यामतो भवेत्॥ १॥ = यदृष्ट्वा सति ययनं सोमनि र्माष्यमाना
 स्यात्कालं प्रसुपाददानं योदकोस्तु काला संभवात् युक्तं॥ यत्तु अतिदिशि नंद्ये ह कालं बाध्यते॥ २॥

अग्न्यान्नायादित्ये
 नपर्वण्यन्नायां न
 यमस्य बर्हस्पत्यस
 नहन्प्रतिपदीति
 रिति ७॥
 योदकप्रसवे कालं बा
 लं बाध्यते २

धर्म इति शेषः

हिः। काशक
 हिः स्तमेने २
 सधे

विभक्तप्राप्तिः

भुतपूर्वसंबन्धः २

पूर्वपक्षनिरासः १

मत्तितथातथोत्पत्तेः। यत्कारणं। प्रवृत्तौ मे न मंत्रेण यागसाधनं द्रव्यमभिहितं। किं विरै तु पिहिते न तदेव कर्त
मं। न च विपरिणतरूपः शक्नोति कर्तुं। इत्यर्थाद्विपरिणाम्यते। प्रवृत्तावने कपली के यागे पली शब्दपविपरि
णामे प्राप्त आह। न प्रवृत्तावपूर्वत्वात् न प्रवृत्तौ विपरिणामोस्ति। अपूर्वत्वात् प्रवृत्तेः न हि प्रवृत्तेरन्या प्रवृत्तिर
स्ति। यद्वि क्रियेत्। विकृतौ तु प्रवृत्तिवद्वा द्विपरिणामः प्रवृत्तिवद्विकृतिः कर्तव्ये सनेनाऽशेषधर्मपरिप्राप्तावि
दमाह। विवृत्तौ वचनार्थलोपविरोधेभ्योऽप्रवृत्तिः विवृत्तौ वचनादप्रवृत्तिर्भवति। यथापित्तयत्ने न होतारं वृणी
तेनार्थमिति। अर्थलोपादप्रवृत्तिर्भवति। यथा मुद्गेष्ववघातस्य विरोधादपि निवर्तते। चैरोपे षणमिति यथा।
किमेतावदेव विवृत्तौ न प्रवर्तते। नैत्याह। परार्थो सते स्तदभावेऽभावः। परस्यार्थे निष्यद्यमाने यदुसन्नं तस्य
परस्य भावे तस्य भावो भवति। यथा सान्नायिका कणा संपा नस्य। परार्थो सन्नस्य पर भावेऽप्राप्त एव।
आह। चोदित्वा ह्यभावः। परार्थो सन्नावपि भवत्येव। यत्र चोदना भवति। यथा पूषणकलेन गृहं संमार्ष्टीति पू

उदो ज्ञा यो सिद्धे
मानस्य २

अनुवादादुत्पत्त्येति वा
ह्यनुवादादुत्पत्त्येति वा
सुत्रेयानुवादादुत्पत्त्येति वा
अनुवादादुत्पत्त्येति वा

क० भा०

१४

पाभावेपिशकलमात्रंगृह्यते। गृहसंभूज्यर्थे। स्थितौ दुत्तरमुच्यते। पौर्णमास्याममावास्यायां वायजेतेत्यनुवादेऽप
मिसुक्तं। तत्र प्रतिविधीयते। न विषये क्रिया स्फः समभिवाह्य एतत् किं विद्मि गतं पक्षस्येति विषयः ति उच्यते। तत्र च प्रतिप
वेदसः क्रियानसुः कर्तृर्हि पक्षोते एव सुः कृतः पौर्णमास्याममावास्यायां वायजेतेति वचनात् तनुक्तमयमनु
वाद इति। नानुवादः अनुवादे हि पौर्णमासी शब्देन गौण्यादृत्त्या प्रतिपल्लुक्ष्यते। तत्र श्रुतिः परित्यक्त भवति। न वै
तद्युक्तं। यल्लुक्षणा नानुरोधेन श्रुतिर्वाध्यते। अपि चानुवादो प्रवृत्तिविशेषकरत्वादनर्थक एव भवति। सोमस्य चैत
देवकालविधानं। यदेषां सोमेतव शुभं नैयणेन यक्षमाणः स पौर्णमास्याममावास्यायां वायजेतेति। न त्वत्र सो
मस्य पौर्णमास्यमोवासे विहिते। अतोऽपि नानुवादः दर्शपूर्णमासयोः सान्नाय्यवतोरनुविधानं ह्यतमिदानीं हाहा
यणपक्षोऽनुविधीयते। हाहायणयत्नं प्रजापत्यन्तयशस्वामस्य। हाहायणयत्नं इति कर्मणो नाम धेयं। इत्यगुणसं
कारेण प्रसिद्धत्वात् तस्माद् हाहायणयत्नो नामेति वचनात्। स च प्रजापत्यन्तयशस्वामस्य भवति। पर्यायेण च यो

प्रतिप

गौण्यादृत्त्या २५
अर्थः २

विष्णुराजयन्माल
विधानार्थं २

राम

१४

सुत्रक्रमेण १

योतिष्टोमस्य सकृद्व्योमे सर्वं प्रोक्तमिति। त्रिधा स्वाभाव्येन हि प्रोक्तं। युपगम्य माने सर्वं व्योमेति। त्रयोमस्येन सर्वं त्रयं त्रिरवगतेति सकृदेव सर्वं प्राप्तिः स्यादिति। उच्यते। २॥ ३

पुर्वपक्षः दर्शयु
र्णमासतः १

शिक्षातः २

प्रवृत्तिविधिद्वयोद
र्शयुर्वर्णमासो ५

सन्निपादानयोदशयु
र्णमासयोः प्रतीतिर्भा
वनायते ७

स्यो-मादिना १

गसिद्धिः। नहिकामानां सुगपदुस्यति संभवः। नामफलगुणयोगात्कर्मोत्तरं। नदर्शयौर्णमासाविति। कुतः नामान्य
त्वात्। अन्यद्विनामदाशायणरति। नामान्वत्त्वेवाः माप्रतीतिर्भवति। यथा देवदत्तादमोयत्तद्वत्ति। फलान्यत्वाच्चाः
त्यदिफलं श्रूयते प्रजादि। फलान्यत्त्वेवाः माप्रतीतिर्भवति। यथा देवदत्तादमो। गुणान्यत्वाच्च गुणान्यत्वं दृश्यते। मैत्रा
वरुण्यामिश्रोत्सेवमादि। गुणान्यत्त्वेच गुणिनोप्यत्यंतं गम्यते। अतः कर्मोत्तरं इति। गुणविधानं वा मुनिधिं संपद्वचना प्राप्तिः २
प्रां। अथवानकर्मोत्तरं। तावेव गुणविहृतौ दर्शपूर्णमासाविति। कुत एतत् सन्निधेः दर्शपूर्णमासौ हि प्रवृत्त्याह तै निर्गुणपक्षे
स्मादुत्तिष्ठेत्तमेव वर्षाणि यजेतेत्यभिधाय। यद्युदाशायणयतीत्यादयोः विपंचदशैव वर्षाणि यजेतेति। सन्निहि
ते चैतत्प्रतीतिर्भवति। तथा च संपद्वचनं। अत्रत्येव सा संपत्संपद्यत इति। यद्विद्वदेव कर्म तदासा मासैर्मागे स्त्रिंशत्सं
यत्संचदशभिर्वाधैः संपद्यते। यत्तूनामांतात्तादिति भवत्येकस्यापि नामांतात्त्वं। हस्तः करः पाणिरिति। धर्मोत्तरत्वाच्च
नामान्यत्वं। ब्राह्मणपरिव्राजकवत्। फलं गुणाश्रयं। गुणान्यत्त्वेपि च न गुणिनोभ्यत्ता। नहि देवदत्तस्यो नमर्हतादिना

न्यत्वं भवति। तस्मात्तदेवेदं कैर्मैगुणविद्वत्तमिति। प्रयोजनं दर्शपूर्णमासैर्मोरक्रिया। अग्निषोमीयः पौर्णमास्यामैत्राव
 नौमावास्यायां क्रियते इति वाक्यशेषः। एवं श्रूयते। पूर्वे घुरग्नीषोमीयेण यजते पौर्णमास्यां। तथौद्राग्नेन यजतेः
 मावास्यायामिति। सान्नाय्यवत्त्वात्। सान्नाय्यशब्दो मागार्थे रधनिर्मेपेसि च वर्तते। तच्च नोभयमुभयत्रैव भवत्यमावा
 स्यायां हि पयस्योच्यते पौर्णमास्यां पुनरग्नेयः पुरोडाशो भवत्यौद्रः। सान्नाय्यमित्येतावदेव। उभयस्मिन्नुभयत्र प्र
 वर्तमाने सत्यस्यार्थं प्रातराग्नेयः पुरोडाशो भवति। मैत्रावरुणीयस्यानेघं ज्ञादयानीति च वाग्नेयः पुरोडाशो यैता
 चेव मित्रावरुणोद्देवते इति देवताद्वित्वं नोपपद्यते। उभयरूपे होद्रोपि प्राप्नुयात्। तस्माद्विभागेन सान्नाय्यं पौर्णमास्या
 मेव प्रातः। एवं चोपांशुमाजो न भवति। अमावास्यायां पयस्यामैत्रावरुणीतत्रैव होहनां रधनिर्वाहो हनं। श्रुते वा द
 धानो वाजिनं विधियोक्तं इति। वाजिनमवसेवनमुच्यते। तस्य च यागसंबंधाद्यागधर्माः प्रवर्तन्ते। वेद्यामासादने प्राप्ते
 उत्करश्च्युते। न चात्र वेदिधर्माः प्रवर्तन्ते। स्वरूपः प्रयुक्तत्वात्। अनाज्यलिमं वा तत्र स्थालिपारसविकल्पः अनाज्य

तस्मादग्निपूर्णमास
 योदेवायं गुणपक्ष
 बंधः

अमापौर्णमास्योः ३

हविष्यं तत्र यावः श्रुति
 ग्रहणादयायेपि यायएव
 कर्तव्यं नमोऽस्ते
 तिसु त्रैविपजं

एम

१५

यति २५

स्थालीमुखेनैव २
ग्रहणपूर्वमनु
वाचनंमाभु

लिप्तं निषिद्येति वचनात् ततश्च प्राणदानं भवत्येव। ग्रहणं नृणं तेन चरति विमुच्य वा सुचौ। एवं हि श्रूयतेति। बर्हि
एव सिंचनं गृह्णाति तदृषभे सुरेतो दधातीति श्रुतेः। ग्रहणं च यथा कैथं चित्तं न सुवेण। अवघृणीत्यश्रवणात्। अ
यम्यं यश्चावसे कर्ति। श्रुतिग्रहणं। वाजिभ्यो नुवाच यति। पूर्वमनुवाचनं माभूदित्यत उच्यते। प्रतिवषट्कारं दुता
वाजिनशेषेण। दिशो व्याचारयति दिशरतिप्रतिमंत्रम्। प्रदक्षिणं पुरस्तात्प्रथमं। वाजिनशेषं च सुचम्। प्रदक्षिण
ग्रहणं च। श्रौतं। नस्मात्तं। अतस्तदृषचारैश्चौतमेव प्रायश्चित्तं। उत्तमाभ्यां। मंत्राभ्यां। मध्ये पूर्वो द्वै च व्याचारणं।
स्वाहाकारः सर्वत्र साकांक्षात्वात् साकांक्षात्वेति। क्रियापदाभावात् अतः स्वाहाकारविधानं। मंत्राश्च यथा श्रुता
एव। न चतुर्थ्येतत्प्रयोगः। शेषमुपुपां सुलोपो भवन्तीति चतुर्थ्यर्थ एव प्रथामा। एवं च सति जया हो मे पियथा श्रुता
एव मंत्राः। चित्तं च चित्तिश्चेति न चतुर्थ्येतेन प्रयोगः। शेषमुपहृमेत्वेत्याह मंत्रा मंत्र भक्षणमुपहृत्तरति प्रसूतः उप
दूयत्वेत्या मंत्रणं प्रसूतिजं। प्रसूत रत्यनुत्तातः पितृकृतैर्नामभिरामंत्रणे प्राप्ते। वृत्तनामभिर्वेत्याह। युक्तनामा

+ एवमुक्तं न च नमर्थमैव कथयति ॥ इदानीं भक्ष्यं नानाह ॥ कर्तुं नां तां नाजिनामिहैव मादीर ॥ वास्य भेदा अविनश्यः ॥ इदानीं भक्ष्यं यिह नाह ॥ होत्रं च यिह ब्रह्मानी
 धाजमानाः ॥ भक्षयंतीति का स्ये रमेषः ॥ समा सोक्ता वयिहि नमो यमेना भयित योवेन यजमानस्य प्राथम्यमुच्यते ॥ प्रथमो बोधयतस्तु यजमानः ॥
 प्रथमो वेति तत्कृतः ॥ प्रथमो यजमानो भक्षयतीति ॥ उभयतस्त्विति प्राथम्यपक्षे उत्तमोऽपि भक्षयेत् ॥ अथोपुत्तम इति वचनात् ॥ दाया
 यजं नादक्षिणा ॥ दाया यजं सुवर्णमिह उच्यते ॥ अनाहारी वेति विनश्यः ॥ संवत्सरं वा यजेत् ॥ पंचदश वर्षाणी सुक्तमेव ॥ संवत्सरात्र सावनः प
 रिगृह्येते ॥ अत्रापि सोमयागसंयुक्तं ॥ सायं सावन उपपद्यते ॥ न चांद्रमा सुइति ॥ मासः स इत्येतत्सु त्रैतकासाः सिवर्जयेत् ॥ अहनि
 मासः समैश्चने र्जयेदिति तत्तमणि च वर्तमाने द्रष्टव्यं ॥ अहनीति वचनात् ॥ एतस्मिन् राशे प्रयोगे तत्तल्लक्षणे वचनासामर्थ्यं दिति ॥ २+

क० भा०
 १६

निच होत्रादीनि ॥ एवं हि श्रूयते ॥ तद्वै पंचैव भक्षयति होता चाध्वर्युश्चैव मादि ॥ अधिकारसु पजीवनाह ॥ सोमे च
 सोयहं भक्ष्यं कर्तव्यम् ॥ नानुपहृतः सोमः पातय इति वचनात् ॥ साधारणेषु वा सामर्थ्या विधिः ॥ दर्शपूर्णमासप्रक
 रण एव काम्य आग्नेय आहूतः यत्कामो हवा एतेन यज्ञेन यजते सोमैकामः समुध्यत इति ॥ तं च प्रहृत्योपांशुत्वं
 विधानं ॥ उपांशुत्वं सैदेव तापै यजति यस्मा र्मुनिर्वपतीति तदनुविधानप्रसंगेन यसो यसोपांशुत्वं मित्याचार्यो
 मिप्रायः येन चैन्द्रवायौ धसयो रूपांशुत्वं विदधातीति पुच ॥ एवं राजसूयेऽप्यनुर्मत्यादिषु नैवोपांशुत्वं ॥ तत्र त्र्यं
 त्रभेदात् प्रजाकापवैश्वदेवे तर्त्यास्तु उपांशुत्वं यत्कत्वा देकतंत्रत्वाच्चोदने कत्वात्काम्यत्वाच्च ॥ तथा पंचविलेनैतदे
 वं ॥ न हितत्र काम्यतयेवो सतिरिति ॥ तेन यत्र यत्कत्वं चोदने कत्वं चैकतंत्रं च काम्यार्थे चोसतिस्तत्रैवोपांशुत्वं यथा
 मित्रविंदायां भाहच ॥ यत्कत्वे चोदने कत्वे तत्रैको यत्र कामना ॥ तादर्थ्येनैव तस्यतिस्तत्रैव स्यादुपांशुता ॥ आग्रय
 णे वै श्वदेवं उपांशुभवति ॥ एककपांश्चावाहणाः ॥ वाहणवर्जं ॥ प्राजापत्यः ॥ उपांशुभवति ॥ तस्माद्यद्विचप्राजाप

एम
 १६

+ एता १
 नस्य तस्ये च्यते ॥ २ ॥ उपांशु काम्यदेवता ॥ काम्ये कर्मणि देवता नामुपांशुत्वं भवति ॥ देवताग्रहणं यत्र कर्तव्यं ॥ चरणशब्दे देवताग्रहणं सर्वदेवता यत्रे सुत
 लात् उपांशुत्वं ॥ एवं चेत् व्यक्तचोदनादेवतास्वोपांशुत्वं नाव्यक्तासु सामान्यसारे द्वितीयेन ग्रहणं ॥ सौत्रामण्या तर्हि व्यक्तचोदनांशुत्वं मस्तु ॥ नैतदे
 वं ॥ तंत्रभेदस्तु तत्रैकतंत्रं यो यो उल ॥ शोधस्थोदियं ॥ काम्यदेवतात्रयि होत्रादिषु यथा मकत्वात् ॥ ननु नां काम्यमस्ति ॥ करणवैकल्ये संपादका नांतेषां
 फले साक्षात्संख्याभावान् ॥ ततः साक्षात्संख्याप्रधाने एवोपांशुत्वं अंगेषु तु तदेव उपांशुत्वं चोदनादिति ॥ २ ॥

संयत्ते क्रियत इति वचनात् सावित्रश्चातुर्मासेषु। उपांशु। तत्रैवैश्वदेवी पयस्या। वायव्यं। पयः न पुंसकलिंगो
पदेशः। तस्य वाग्वांतर्हि न प्राप्नोति। प्राप्स्यति यागधर्मात्वात् न हि द्रव्यधर्मो यं। अपूर्वप्रयुक्तत्वात्। दर्शयति च पर्व
५ णि प्रत्यंतेषां वै चतुर्णां द्वयोस्त्रिणित्रिणि हवींष्यनिर्हृक्ता निभवंति हे। हे द्वयो। रिति वैश्वदेवा। पुनासीरी ५ योऽधर्मनंति
ययोः स्त्रियाणां निरुक्ततां दर्शयति। तस्माद्यवाग्वामप्युपांशुत्वं। तन् हवींषिहीसणीयो प्रायणीयातिथ्या
देवतादेवसूदे। विकाहवीषि। उपांशु भवंति। हीसणीयादिषु देवताग्रहणं वागंतपक्षार्थं। सहप्रधानेन हीस
णीया वागंतनेन माभूदिति। वायव्यैः। नो। मैत्रावरुणी च। अग्नावेव। ऐन्द्रः सौत्राप्रण्यां प्रथमो वायो ध्वंश्चेत्कयां स
शु। आग्नेयं प्रतिकाममाहरेत्। आग्नेयं हि प्रहृत्य श्रूयते। सोऽसौ कामः समुध्यते। यस्यैकामायेष्टिं निर्वपतीति। वा
वार्थे पुनः प्रहृतौ वा श्रूयात्। वृष्टिकामोऽस्मीत्यध्वर्युं श्रूयात्। पुरेवात्तंच विधुतंच मनसा ध्यायेत्सेवमादिनिगद्व्या
ह्मांतं। सर्वाण्येतानीति च। अर्थनिर्देशो न शब्दनिर्देशः। यत्कारणं। न खेतानीसेतावतानैरुत्सुक्यं भवत्यतः।

क० भा०

१७

अनुमानेमाभुत
देते नैना ३

गोदाह शासुर्थ
मवसाइष्ट ६

पहोही बालगर्भिणी
समरः ८

२ प्रथमप्रयोगे
चेतया न जीवैथव
ति शाखांतरसुजातर

प्रतिपदमुच्चारणमिति। इदानीं दर्शपूर्णमासमोरेवारंभनिमित्तमंगमाह। अनारंभणीयाग्नौवेष्ट्यवाएकादशक
पालः सरस्वत्यै चरुः सरस्वते द्वादशकपालो दर्शपूर्णमासंभो। एकादशकपालग्रहणं न कर्तव्यं। अग्नीषोमीय
विकारत्वादेव तत्प्राप्तेः कर्तव्यं वा। कपालानां प्रसक्षविधानं यथा स्यादिति। तत्तश्च तद्गुणकौमप्रवृत्तिरिति केचि
त। दर्शपूर्णमासंभश्रुतत्वात् प्रथमप्रयोग एव भवति। एवं हि श्रूयते। दर्शपूर्णमासंभुमाणोऽन्वारंभणी
यथा यजेतेति। अनारंभस्य च विधमानत्वादिकारेऽपि प्रवृत्तिर्यथाग्रयणेऽप्यावातुर्मासेषु चारंभस्य एकत्वात् सह
सापेक्षो हो। मिथुनो वेति। मिथुनाहौ द्वौ द्वादशकपालः यौर्णमासमैतु। यौर्णमासेनेष्टुं
द्रायविमृधेनुनिर्वपतीति वचनात्। सचायमौदिकल्पः। शाखांतरादिति एवास्यां तादृिकल्पः। अदित्यश्चरु
एमावासां अनुभवतीति सूत्रशेषः। आग्रयणमैन्द्रमग्नेयाकस्य। आग्रयाणमिति कर्मणौ नामधेयं। वक्ष्यमाणस्यात

भात अगुण प्रवृत्तिः

यावता यसावर्षत्रय
रूपेण पृष्ठे भारवेदं
शास्त्रं वृत्तितावत्
याप एम शास्त्रं ॥ ६

१७

स्त्रीपुरुषौ ६
अनु। यौर्णमासाते
नदिनेन ७

हं प्राग्वैश्वदेवयोः पं० यप्रवाजं ॥ तउ पादाने मुख्यस्या उहेग्रे ॥ नवप्रथा जलोपादाने जय-यस्य ध्यावापयिनीयस्य ॥ तत्र विप्रतिप्रतिषिद्धा पमीणां सम
वाये भुयसां स्यात्सा धर्मं ॥ अथवा मुख्ये नापुन चोदनां लोपवदिति पं० यप्रवाजो जतेन ॥ १ ॥ = अर्हस्तु सनीर्थ मेव मेवरे प्राग्नादवपितदेन ॥
अतएव देशनिधेयमेपिसति नो समोज-यायेन समस्तनिधनः ॥ तथा शिवा-चार्ययोः सहभोजनप्राप्तौ शिष्यस्य नो समोजननियममनिधेय
यतपात्रभोग्या चार्थो नरु ध्यानो लोके दश्यते ॥ १ ॥

प्राग्नादवपितदेन ॥
इति परिभाषितता
तत्र प्राग्नादानां
तरे आध्यादयेत् ३

क० भा०
१८

आवर्हिहृतवासः परिधानं चेहपि भवति नवप्रमाजाघपीति चेत्तैन्नाग्नवैश्वदेवविरोधात् आज्यमागेपि वा
सः परिधानादि भवत्विति चेत्तैतदेवं पुरोडाशे हिने सूर्यपस्याप्यते नवाज्यस्यासौ धर्मः तस्मादप्रवृत्तिरिति यत्तु
वायमेपयसिद्रव्याम्लेषु पांशुत्वे भवति युक्तं तत्र प्रत्यक्षोऽसौ धर्मः इह पुनश्चोदकरति उद्घास्यान्तां धारये
हाज्येन तच्चैतदाज्यं लौकिकं अपूर्वत्वात् आज्यस्य वायजोत्तस्मादसौ सैव यजेतेति वचनात् पुराणानां वाचिहः
वैश्वदेवश्चरुर्वा पुराणानां कर्तव्यः तं वै पुराणानां कुर्यादित्यादुरिति वचनात् वानवानां तौ वा उभावेवोद्घास्या
तामिति प्रथमजोगौर्दक्षिणा प्रथमं चरुं नगोः कुलस्याप्रतीतत्वात् गोश्च जन्मना संवंधोतत्प्र
तीतत्वात् प्रायमंतदपेक्षं प्रसंगमुपजीवन्नाह वैश्वदेवस्य च प्रथमजोगौर्दक्षिणा दैर्ग्यौर्णमासानी जानो
दक्षिणा पक्वां चानुष्मार्पणं ब्राह्मणान् भोजयेत्किंचिदघात आहिताग्निः स यो वदृष्टी पूर्णमासौ न करोति अथवा
प्रयणकालात्तियतिर्भवति तत्राग्रयणे विशेषः कथ्यते नवानां दक्षिणाग्निपक्वां चानुष्मार्पणं ब्राह्मणान् भोजयि

पुरोडाशस्य अव
धनान् ३
आनुनादन् ३
ज्य+
नवाना ५+
प्रथमापसं
त्रिंशत्मासं
भेदं सुक्तं
१८
णा

गोशब्दास्य देव+
पुल्लिङ्गत्वात् ष भे
२१ तिः ८
गो इति
२१ ही ८ मि+

क० भा०

१९

१ ते+

क० ध० ले ५

७ क्षमे

योऽक्षिणा। शौमं मधुपर्कं वर्षा धृतं वा वासः। शौमं मातृसमुच्यते। वर्षा सुयस्ररिहितं। उत मित्यको तत्र धृतशब्देनां
जसो भवति। तस्माद्वर्षा सुयस्रं धृतं परिहितं तदेव गृहीतमिति। अमावास्यायां मग्न्याधेयमिति कर्मणो नामधेयं। त
च्च समुद्रायस्पृशेत्स्यसावगिराधीयते। उसाघते निष्पाद्यते। नमंश्च नमात्रं। छापनमात्रं च आहवनीयशब्दो हि सं
स्कारनिमित्तः। न जातिनिमित्तो योगनिमित्तो वा। तेषु सत्सु शब्दप्रयोगाद्दर्शनात् अतश्च यावान् कश्चिदृष्टार्थोऽदृष्टा
र्थो वा तत्संस्कारैर्औम्नायते स सर्वो मग्न्याधेयशब्दवाच्यः। एवं च सति संस्कारैकदेनाभावेऽपि अमाहवनीयता। अ
तश्च सकलकर्मसमुदायाद्वा दृतिरिति संप्रदायः। अत्र वदामः। कश्चि संस्कारो गवाभवति। यथा पूर्णहृत्यामा।
ज्वाधि श्रयणाघंगं। तूष्णीमग्निहोत्रैश्च परिस्तरणादि। इष्टिषु चाग्न्याधानादि। यस्मैवांगिनो गापचारस्तस्यैवा
दृत्तिर्युक्तरूपा। न सकलस्याधानस्येति। न चैहं गापचारेऽपि प्रायश्चित्तं भवति। आहवनीयाद्यधिष्ठानाभावात्। न
नु च विधेयं न एवाहवनीयाद्युपसृतिः स्याच्छेषं वैयर्थ्यमेव स्यात्तस्मात्संचमिग्वहवनीयमाह धातिरिति भाविनी दृतिः।
+ दयः। विभिरक्षरैर्गर्हि पस्यमादधाति। पंचमिराहवनीयमिति प्रयोगदर्शनात्। नैसु च्यते। यदीयते वाहवनीया

अर्थाधेय २

एम

१९

= यदाहवनीयेऽहोतीति विधानाद्गुणितिरप्यहवनीयेहोतयेति। अथुना आहवनीयमेवासेवं न। तस्य मिति चेत्।

अतो नैमित्तिकहोमस्याभावः। यद्येवं पूर्णाहुत्यादिहोमोपत्रनभवति। उच्यते। ओहत्याहवनीयसंस्कारा यैव अत्र स्थे
विधानादित्यदोषः। तस्मादिह विहितानां भाविनीतिर्युक्ता। न तु नैमित्तिकहोमानां ते हि सत्याहवनीये विधीयं
ते। पूर्णाहुत्यादयस्तत्तदुत्तरार्थतयेति विशेषः। अमावास्याशब्दश्चात्र गौण्यादुत्तरार्थतयेति विशेषः। एवं हि श्रूयते।
आधानं प्रवृत्त्ययदहरे वैषणपुरस्तान्नपश्चादृतेतत्तदरूपवसेदिति। उपवासशब्दश्च यमनियमापेक्षः। य
दाहरस्य श्रोगमाधेयः स्याद्वैवाश्रीयादित्येवमादिविधानात्तस्मादमावास्यायामुपक्रमप्रतिपदाधानं वृ
त्तिकादिषु नैवं। न हितत्रैवं वचनमस्तीति। वृत्तिका रोहिणी मृगशिरः फल्गुनीषु। सचायं विकल्पः। वृत्तिकादिषु
स्वर्गा आरधीति निरपेक्षविधानात् ननु चामावास्यायां विधानं नैवेद्येन सह होतव्यमिति चेत् ननु
त्रिष्विकोतिचकिमिति नभवति। नैतदेवं। एवं हि समा मनेति। स योमावास्यायामग्नी आधत्ते यथा विवृतायां द्यारि
ह्यणपुरं प्रपद्येत स तत्त एव स्वर्गलोकमियं देवं तदित्यमावास्यायां विधाय नक्षत्रनिषेधेन संस्तौति। अथ यो
वृत्तिकादिषु नैमित्तिकमिति नभवति

गच्छेत्

विदार्थवदोयं न
नमिदा विदुषु प्रव
नामपि तु विदुषु
स्तौतुं।

क० भा०

२०

यदाययनं तदधीनु
हानजानितं तेजो ब्रह्म
वैश्वदेव ॥ २॥

नृदनीयादि वचनं

नक्षत्राधते यथाऽपि हितायां ह्यर्धद्वारा पुरं प्रपित्से सजितः पुरं स्यादेवं तदिति। तस्माद्वापि तस्य त्रिविकल्पः
हस्तोलाभकामस्य। सचायं विशिष्टोलाभ उच्यते। नलाभमात्रं। यदुच्छेत्तमेही ये तेति वचनात् तस्मात्प्रतिप्र
हलाभः अतश्च ब्राह्मणविषय एवायं। चित्राचक्षत्रियस्य। चरुदालुभकामस्य। वसंतो ब्राह्मणत्रयवर्चसकाम
योः। तस्मात्ब्राह्मणो वसंत आधीतेति वचनात् त्रयवर्चसकामो वसंत आदधीतेति। त्रयवर्चसं ब्राह्मणस्यैवो वि
तं। तस्मात्सकामनिष्कामयोर्ब्राह्मणयोरेति। ग्रीष्मक्षत्रियः श्रीकामयोः ग्रीष्मः क्षत्रियस्याधानकालो भवति
तस्मात्क्षत्रियोग्रीष्म आदधीतेति वचनात् श्रीकामोग्रीष्म आदधीतेति हि श्रूयते। सर्वविषयं च एतत् विशेषान
वगमात्। वर्षा प्रजापशुकामवैश्वदेवस्य कालो भवति। प्रजाकामस्य पशुकामस्य वैश्वदेवस्य रथहस्त
श्च कामसंनधश्च सर्वविषयः। न वैश्वविषय एव। वैश्वो वर्षास्य आदधीतेति च निष्कामस्यापि वैश्वस्य। वर्षा सुरथ
कार आदधीतेति च रथकारस्य वर्षाः। इहानी पूर्वे घुरुपक्रममाह। अग्यगारे कुर्वन्ति बहु वचनोपदेशाद्ग्रहताः

राम

२०

सिद्धये नये

न च धुपतु भोग्यमाह्वनीयः। यथा बंधनविधिना युप आश्रिते नैतथा होमविधिना आह्वनीयः। अतः। तत्र न धुपेप भुवंधनसौर्वधत्त सामान्यतो न
 गते। न ह्ये-यथा प-धुर्वधत्त २१ नूयते। विशेषण एव नूयते। स धुपपदा ह्वादिरेव धाती द्यादिनाभ्यां ह्वाभ्यां तारा ह्वाभेदनभोवणादिविधाय
 भावनार्थते। अयं ह्वादि स धुपि द्यादिर्गोषणादिसंख्यतो युप इति॥ इह तु होमेनाह्वनीयस्या नाभोपाह्वाना सामान्यावगतिर्नास्ति। तस्मादयेन
 प्रमादयते। न सामान्यतोय नाभोपाह्वाने दाद्येव गम्यते। स आह्वनीयः। स च यस्मै तद्वाह्येण नूत्तको न गम्यते वेदात्॥ ना-याह्व २१॥ तेन अन्य
 आह्वनीयः न भवत्याह्वनीयः॥ २॥ = न ह्ये-यथा गार्हपत्यह्वनीयपर्वतं धाराविनयन विधानं गार्हपत्याने धातं धातुं स भवति॥ २॥ =

गार्हपत्यस्य १-

उदग्बंशं वाऽपूरं। वा प्राग्बंशं। पूर्वबंशं प्राग्बंशमेव। दक्षिणपूर्वद्वारं। अपरस्य दक्षिणं पूर्वस्य पूर्वं। न त्वेकैक आह्वनीयस्य
 स्पष्टरद्वयविधानं उपपद्यते। यस्मादपरस्य पूर्वपूर्वस्यापरं सामर्थ्यपरिप्राप्तं। यौर्णमासवद्वयपनं भवति। च
 ति। न च अशिषमतिरिपते। विकल्पस्य तु सत्त्वांतराभिहितत्वात्। क्रतुनक्षत्रसंभारसामवपनादीन् न वा कुर्मोदिति
 शौमेव स्तेः हते पत्नी च। शौमे आतसे। अहते अधौते। पत्नी च। शौमे वसाना वती। आदधीयात्तामिति वचनात्। अस्मिन्नाम्ये शौमं
 सः स्थिते धर्मवेदेये। ते च परिसमासे अध्वर्यवेदेये। गार्हपत्यागारे निर्मथ्याभ्यादधाते मंथुन संनिधानात्। विधीयते। वसा
 ह्येता। मामेवारणिभ्यां अनयोर्हि संनिधानात्। वैश्वकुलं वरीषमहानसाह्य। वैश्वकुलादपरिगृहीतो दुतो
 छिद्यो वा परिगृह्यते। अं वरीषो। भाष्ट्रः कंदुरितियः प्रसिद्धः। महानसो यत्रासीणो गिर्यथालौकिकेषु सत्रेषु। तत्रावें वरीषं भाष्ट्रं
 दिवाभाति रात्रौ वा। यद्देहस्य योग्याधेयं। स्यादिवैवाश्रीयादिति। न चायं दिवाशानस्य नियमः। किंतु हिंसात्रिंशत्
 अज्ञानविकल्पार्थमिदमुक्तं। तद्वपिकाममेव नक्तमश्रीयादिति। उपास्तमयं देवाः पितरं ह्वाह्वयति। तत्तु
 = इदं धातिनिधानं। गार्हपत्यगार्हपत्यस्यार्थं। आगारहति ससमीक्षितार्थं यस्या ॥ अगारह्ये अग्निना संसृज्यदिति। तथ धा आगारे वा वास्येतामि
 सत्रगोनासनेनागारं संसृज्यदिति वाभ्यार्थे भवति तच्च दिहपि ॥ ५॥ =

धार्पते २-

उत्तमे २-

आधानसमा

होय ५-

= धार्पमाणभ्यां ५

अस्मदसमीये

आधानमंत्रः १-

क० भा०

२१

तः स यो हैवं विद्महे देवाः पितर इति ह्यतीत्याहो ने विनियोगात् पूर्वण प्रविशति हसिणेन पत्नी ॥ पूर्वण द्वारे
ण यजमानो हसिणेन पत्नी ॥ पश्चादये रूपविशतो हसितः पत्नी ॥ गा ॥ ह्यस्यागार निहितसंभवेः पश्चादसिण
तः पत्नी तु वचनात् ॥ अश्वत्थशमीगर्भो रणी प्रयच्छति ॥ अश्वत्थाश्चासौ शमीगर्भश्च ॥ अश्वत्थशमीगर्भस्तसंबं
धितौ अरणी प्रयच्छति यजमानाय ते वा सुसत्यं परिगृह्येते ॥ एवं च सतिते एव मत्की सर्वदा भवतः अंते च प्रतिय
तिर्होनात् ॥ अरणी वृषणयो रिति ॥ तथा सत्यनयो र्भावे नारण्यं त रादु पादानं शक्यं कर्तुं ॥ अकिनियमात् अभावेऽग
र्भस्य शमीगर्भो भावे अश्वत्थमात्राद्गृह्येते ॥ वाचं यच्छा पूर्णाहुते रित्याहस्तमिते निशायां पर्युदयं वा प्रधानका
लत्वात् ॥ अस्तमितेऽपि हित्ये रात्रौ यजमानाय जमानमाहेति एखांतरश्रवणात् ॥ अस्तमित इति श्रुतत्वात् अस्तमितग्र
हणं ॥ रात्रा विनिश्रुतत्वान्निशाग्रहणं ॥ पर्युदयमिति च वाग्यमस्य पर्युदयं धर्मत्वात् ॥ तेषां च पर्युदयकालतादृश्या
यत्तवात्केन पर्युदयोः सुखेनानुष्टीयं त इति दृष्टार्थता भवति ॥ इतरथा अदृष्टार्थता स्यात् ॥ तस्मात्पर्युदयमेवेति

राम

२१

यत्र अस्तमित आदित्ये एत्राविति च श्रूयते । तदुदयसमीपेऽपि भवत्येव । प्रागुदयादिरात्रिरेव भवतीति
 अपरे तु विकल्पमेवेच्छन्ति । गार्हपत्यागारेऽजं बध्नाति नवाविद्यमानं प्रातरग्नीधेऽद्यादस्तमिते । तद्वै केऽमु
 पबध्नीति प्रकृत्याह । तदुत्तथानकुर्याद्यद्यस्याजः स्यादग्नीध एवैनं प्रातर्देघात्तेनैव तं काममाप्नोतीति ।
 तेन यद्यजो नास्ति ततो नियो गतो बध्यते । विद्यमाने तु प्रातरग्नीधे संस्थिते कर्मणि दानं । संस्थित इति क
 एव पाठात् । एतां रात्रिं मजं बध्नातीति चास्तमितग्रहणं । रोहिते चर्म एषान् उहे चत्वारिह विष्णुपात्राणि मिमी
 तेतं चातुष्पात्रं पचतीति तन्मिति निर्देशात् । तदुला एव मीयंते न त्रीहयः कंडन स्याः श्रुतत्वात् । पात्राणि च त्रिप्र
 सुति परिमाणानि । भोक्तृ परिमाणं हि अन्नवच्छेदकं । उद्वासाः सेचनं मध्ये दत्त्वा सर्पि रसि च यक्षी स्ति स्रः स
 मिधो घृताक्ता आदधाति समिधाग्निमिति प्रसूचं । चातुष्पात्रं पचत्वा आसेचनं मध्ये दत्त्वा सर्पि रसि च यक्षी स्ति स्रः स
 नाक्ता स्ति स्रः समिध आदधाति । समिधाग्निमिति प्रसूचमिति । उपत्वे निजपति । त्रिभि र्दधात्येकं जपतीति

याचितः २

रसि

समाप्तौ

अथ चर्मणि ५

गर्तः ५

५ मासमग्निहोत्रं
 होतीति यन्मासं ये यत्ता
 भागधैर्यमादिशाब्दे
 भास्यन्धातुश्चाश्वश
 स्यस्यधर्मातिदेशमि
 सार्थः ॥ ५ =
 धातुश्चाश्वस्यगुण
 विधिहेननामधेय
 शासंभजान्धातुश्चा
 श्वधर्मातिदेशः ॥
 तेननौमोदयोधर्मा
 अन्ननभयति ॥ अतोय
 धातुतप्यनप्राथा
 नंयमवति ॥ ५ =
 गुणविधिश्चादिशाब्दे
 नभयति ॥ ५ ॥
 धुर्वैजयोनिः पुर्नवसु
 नराध्यानकर्मणिइति
 धर्दोगः ॥
 स्वयोनिभुतस्यनाशा
 दोपुनरपि संनसरंभा
 उश्राश्यपक्षेणपुन
 राध्यानमिति ॥
 ततउसाधदक्षिणस्यां
 दिशिअदुरेस्थापये
 ॥ ५ =

वैवाश्रीयादिति अशननियमः तथा एताः एत्रिमजं वदन्तीति अजबन्धनं तथा जाग्रति देवा इति प्रकृत्या
 ह ससदेवतः श्रान्ततरस्तपश्चित्तरो ग्री आधत इत्याधानकालता भवति वाग्वंधस्य प्रधानकालत्वादित्युक्त
 मेवेति ततः सर्वा नादधीत तत एवाग्नेः सकाशात् सर्वे ग्नय आधीयन्ते सभ्यो पितृ त एव सर्वे गृहणात् तस्य हि मेयं
 नं विहितं सभ्यं च निर्मयेति अत्राधानेत्तरकालं कर्म विरच्यते गार्हपत्येन गते प्राग्गोमिमाहृत्य चातुष्प्राश्नं पक्ता
 विहरेत् विहरणोपदेशात् अग्निहोत्रिकाले गार्हपत्यानुगमने लौकिकमग्निमाहृत्य चातुः प्राश्नं पक्ता
 काचतुभ्यो हत्वा तमेव विहृत्याग्निहोमं कुर्यात् पुनः स्वयं नैराहंरणं गुणं विधित्वा च नान्नमानादि भवति ए
 त्रिं जागरणधारणे जागरणं यजमानस्य धारणमग्नेः शकलैर्वा प्रसिद्धे गोमयादिभिर्वा ननु चैतदवाच्यं सा
 मर्थ्ये सिद्धत्वात् वाच्यं वा अन्यतरनियमो यथा स्यादिति मुष्टायामुपशममहर्षिणा वा सः हरेदन्वाहार्म
 पचनश्चेत् मुष्टायामात्रावुपशमय्य तमग्निं हर्षिणा वा सः हरेत् यद्यन्वाहार्मपचनो नित्यो भिप्रेतः स एव भवति

इतरपक्षे सभ्यमंथनं
 विहितं ॥
 सोमाधोनपक्षे धार
 णपक्षे पितृकृत्यर्थः ॥ ३

होत्र +

+ १७५ शिमतस्याग्नेः स्थानमुत्तिरव्याचारधोऽभ्यतिरप्येनिधाय उवाच हुराभिनयति । अंते पुनर्नराः ॥ १७५ +

क० भा०

२३

स्थानमुत्तिरव्याभ्युत्थानाद्ये हिरण्यं निधायोषावृत्त ए निवपसंतेषु शर्कैः अंतग्नहणाच्च उषां रत्नकरैः वृत्ता-
कारः कर्त्तव्यः ततोऽंतेषु शर्कैरादति । अत्र चोलेखनोपलक्षिताः सैर्त्ताः पिपदा र्थाः परिसहे मूनादयः पूर्वकर्त्तव्याः
अभ्युक्षणं तु तत्रैवैव भवति । हिरण्यमुपर्येके । उपरिष्ठादेके हिरण्यमिच्छंति । एव । ह्यमपि हि श्रुतत्वात् एवमित्तर
योः आहवनीयदक्षिणाग्नौः स्थाने कर्त्तव्ये । अयं तु विशेषः पुरस्तादाहवनीयस्याष्टासु प्रक्रमेष्वाहवनीयसु द्वाद
शसु मस्यावा । तं वा अष्टासु विक्रमेष्वाहवनीयेषु च मादिवचनात् । इतरस्य वितृतीये दक्षिणात् । इतरस्य दक्षिणा
ग्नेः वितृतीये देशे दक्षिणात् । स्थानं कर्त्तव्यं । उत्सृष्टे सैः । अग्निमंथनमनुत्सृष्ट एके । उदितेः । उदिते वाग्निमंथनं भव
ति । उदिते तद्दूरणं । उदूरणं तद्दित एव कर्त्तव्यं । अपरेण गार्हपत्या यत्तनं । मंथनं भवतीति वाक्यशेषः । तत्र चांश्वमा
नयेति ब्रूयात् । तस्माद्यन्नाग्निमंथिष्यन्त्यात्तद्वै ब्रूयादिति । अतश्चैवो मंथिष्यन् संप्रेषं ददाति । सचाध्व
र्युः शाखांतरे विहितः । तस्मादध्वर्युः प्रत्यङ्मुखोऽग्निमंथतीति । अग्नीत्तुमैषार्थं करोति । स्थितेष्वे पुरस्तात् मंथनं भ

स्याउषः भारमसि
ना ॥ २७

राम

२३

क्रिया २

वृत्ति। जाते वरदानं कर्त्तव्यं। मनसैके। पुनसावा संकल्पमात्रं कृत्वा पश्चाद् दहति। तस्याभिश्वासः प्राणममृतेर्देधरति।
अभिश्वासेन प्राण्यतेऽग्निः समर्थी ते। ततश्च मुखेनाभिश्वासः क्रीयते। उच्छ्वासो मृतं प्राण आर्धरति। वायूपा
दानं उच्छ्वासः सैव चापानन क्रिया। तदेन मंत्रात्मना दधत्त रति। यजमाने संस्कारे यमिति तत्कर्त्तव्यः। अतश्च पु
नराधेयेन भवति। अग्निसंस्कारत्वात् अभिश्वासस्तु भवत्येव। दूवपि चैतावेक कर्त्तव्यौ। स पुनरपानितीति ध्व
नात्। अभिश्वासः पुनर्जीतः संयोगात्ततः सर्वानादधीतेत्यत्र न भवति। उच्छ्वासस्तत्संस्काराद्भवत्येवेति। रा
हमिर्ज्वलंतमो दहति भूर्भुव रतिसंमारेषमुष्पत्वा त्रतपते त्रतेनादध रति यर्षिः। यर्षिर्षिग्रहणेन शाखांत
र्यरिप हितमार्घ्यं गृह्यते। यद्यंगिराः अंगिरसां त्वा देवानां त्रतपते त्रतेनादध रति। यदि भृगवः भृगूणां त्वा दे
वानां त्रतपते त्रतेनादध रति। भार्गवांगिरसमतिरिक्तानां माहिल्यानां त्वा देवानामिति। एवं हि शाखांतरे यक्ष
ते। वरुणस्य त्वेति सत्रि यस्पेन्द्रस्य त्वेति राजन्यस्य। त्रतपते त्रतेनादध रत्युभयत्र संबध्यते। राजन्यग्रहणेन क

तदेवमग्नि मंत्रा
सनाधत्त रति

थ ६

= प्रधानमंत्राणां तु स
मुध्ययोवाधानं क
स्त्रिभिरथ देगाह
यस्तमादध्याति यं य
मिश्राहवनीयमाद
ध्याति॥ श्री अनेत
न ते समुध्यः ६

क० भा०

२४

श्चिदभिषिक्तो गृह्यते। अनभिषिक्तः स त्रियरति। तच्चायुक्तं। यत्कारणं स त्रियायां ब्राह्मणजातो राजैर्यैरतिस्म
र्यते। तस्मात्स एव ग्रहीतव्यः। मनोष्टु ग्राह्यमप्यरतिवैरपस्म। ऋभूणां तेतिर्यै हृतः। आरुधते। देवानामिषत्रा
विहिपच्यते। रथकारश्च ज्ञातिनिमित्तरत्युक्तं। रथेतरंगा येति प्रेष्यति। प्रैष प्रैषार्थयोः कर्तृभेदान्न ज्ञायते
कः प्रैषेको वा प्रैषार्थ इत्यत आह। गानमध्वर्योः समाख्यानात्। अध्वर्युवेदविहितं हि सामगानं। उच्यते। मात्रं
हिसामवेदे। प्रैषार्थस्य च प्रधानभूतत्वात्। एवं प्राप्त आह। ब्रह्मा वा वेदयोगात् ब्रह्मा वा सामा गायति। कुत ए
तत् ब्रह्मणोऽपि स्वध्वर्युवेदविहितकर्म अयोगोऽस्ति। वेदत्रयविहितब्रह्मत्वं मनः समाख्यातत्रापि घटते। अ
पि च युक्तो ध्वर्युः पदार्थोऽन्तरेषु। तथा च सूत्रांतरं प्रस्तोतापरिणामातिगायति। अग्न्याधेये सौत्रामण्यां स्थितेष्वेषु
रस्तात्। मंथनं भवति। जाते वरदानं कर्तव्यं। मनसैके। मनसा वा संकल्पमात्रं कृत्वा पश्चाद् ददाति। तस्याभिश्वासः
प्राणममृतेरुधरति। अभिश्वासेन प्राण्यतेऽग्निः समर्थीते। ततश्च सुखेनाभिश्वासः क्रीयते। उच्छ्वासो मृतं प्राणम्।

मुधावसितः जातिः

माहिषेण परित्या
जातो दथ ब्रह्म

युक्तसाध्याध्व
योः

रम

२४

आदधरति। वायूपादानं उच्छ्वासः सैव चापाननक्रिया। तदेनमंतरात्मना दधन्तरति। यजमानसंस्कारो यमि
 तितकर्तृकः। अतश्च पुनराधेयेन भवति अग्निसंस्कारत्वात् अभिश्वासस्तु भवत्येव। द्वावपि चैतावेककर्तृकौ
 सपुनराधेयेन भवति अग्निति धचनात्। अभिश्वासः पुनर्जोतः संयोगात्ततः सर्वानादधीतेत्यत्र न भवति
 उच्छ्वासस्त्वात्मसंस्कार इवत्येवेति। दारुभिर्ज्वलंतमादधाति भूर्भुव इति स - रेखमुष्पत्वात्तपते ब्रतेनादध
 इति यर्वि। यथैर्विग्नहणेन श्रावोत्तरपरिपठितमार्थमंगुल्यते। यं पुंगिरः अंगिरसां त्वा देवानां ब्रतपते ब्रते।
 नाधरति। यदि भृगवः भृगूणां त्वा देवानां ब्रतपते ब्रतेनादधरति। भार्गवांगिरसव्यतिरिक्तानां मादित्यानां त्वा
 देवानामिति। एवं हि श्रावोत्तरे पश्यते। वरुणस्य त्वेति क्षत्रियस्येंद्रस्य त्वेति राजन्यस्य। ब्रतपते ब्रतेनादधरत्य
 भयत्र संवध्यते। राजन्यग्नहणेन कश्चिदभिषिक्तो गृह्यते। अतभिषिक्तः क्षत्रिय इति। तच्चायुक्तं। यत्कारणं क्षत्रिया
 यां ब्राह्मणजातो राजन्य इति स्मर्यते। तस्मात्स एव ग्रहीतव्यः मनोष्टुत्रामण्य इति वैश्वस्य। ऋभूणां त्वेति र

क० भा०

२५

अतस्तत्र मृद्विधमा
रोपणमात्रं कर्तव्यं

अ

यकृतः आदधते। देवानामिसत्रापि हियच्यते। रथकारश्च श्रुजातिनिमित्तं सुक्तं। रथंतरंगायेति प्रेष्यति
प्रेषप्रेषार्थयोः कर्तुमेदं नृणां यते। कः प्रेषको वा प्रेषार्थ इत्यत आह। गानमध्वर्योः समाख्यानात् अथ
युवेदविहितं हि सामगानं। उच्यते मात्रं हि सामवेदे। प्रेषार्थस्य च प्रधानभूतत्वात् एवं प्राप्त आह। ब्रह्मा वा वेद
योगात् ब्रह्मा वा सामगायति। कुत एतत्। ब्रह्मणोऽपि स्वध्वर्युवेदविहितकर्म अयोगास्ति। वेदत्रयविहितत्र
सत्त्वं मत्तः समाख्यानात् तत्रापि घटते। अपि च युक्तो ध्वर्युः पदार्थो तरेषु। तथा च सूत्रांतरं प्रस्तोतापरिसामानिगा
यति। अगमाधेये सौत्रा मण्यो च ब्रह्मेति। तस्माद्ब्रह्मैव सामगाने। रथेनेहैरणमुपयम्य परिधिवृक्षसंबन्धिने
धमेनाहवनीयो दूरणं। उपयमनीभिर्मृद्विर्गृहीत्वा विस्तृत्वा च मृद्विगुणानुपयति। अतस्तत्रारोपणमात्रेणै
वोपनयमयं न। तत्र च रथाः समारोप्यते बुधः। पुनरग्राविति। यथैतं धूम उपेयात्। तथा चो दूरणं कर्तव्यं।
यथायमानं धूम उपगच्छेत्। अनेन प्रकारेण यजमानस्य धूमा तु गमनं विधीयते। वामदेवमिति प्रेष्यतीति

शौसे वं प्रणयनं

राम ब्रह्म

२५

॥ तत्र दक्षिणतोऽनयनं विधीयते ॥ अग्निना पदं द्विरूपस्य श्यत् तृतीयेनोपस्पृशनेनादधाति ॥ द्वितीयेन प्रथमेन वा ॥ भुर्भुवस्वरिति ५

वचनात्। मंथनकालात् त एवायमश्वो नाश्वान्तरं तदभावे अनडून्भवति। अश्वः पुरस्ताद्युवात्तदभावे युवांश्वा
भावेऽनडून् तं यत्र प्राञ्चः हरेत्तीतस्युरस्तादश्वनयनं यैर्न। अस्मिन् अत्रभिधायकत्वादश्वमानयेति प्रेषाभावः
संभारानधिष्ठाप्य दक्षिणपूर्वपादेन प्राञ्चनीत्वा वर्षस्यापयति। दक्षिणपूर्वपादेनेति संनिधानात् संभारानु
त्तरेण प्राञ्चनीत्वा वर्षस्यापने क्रियमाणे संहितो दक्षिणपूर्वपादः। एवं च सत्याग्नौ सवेनाक्रमणं। दृहदिति
प्रेष्यति। अग्निना पदं द्विरूपस्य तृतीयेनादधाति द्वितीयेन प्रथमेन वा भुर्भुवस्वरिति पूर्ववर्तेनेन मंत्रेण पूर्ववत्
देन च यथैव तिलभ्यते। पुरस्तात् सरिक्रम्य धर्मपूर्वाद्देगृहीत्वा घोरिव भूमे स्थाह। पुरस्तात् सरिक्रम्याग्नेः रधम
र्वाद्देगृहीत्वा घोरिव भूमे तिमं जपति। तच्चैतत्करोति। रधमपूर्वाद्देगृहीत्वा रंभणस्य न्वारंभोपदेशात्। तस्य च याज
मानत्वात् मंत्रलिङ्गाच्च। अग्निमन्नादमन्नाद्याषादधरति। आयंगोरिति चोपतिष्ठते सार्य एतीभिः च शब्दा घृजमा
नोऽमुपस्याते। सार्यरीक्षी गृहणं च संभवहारार्थं। सार्यरीर्नवाकुर्यादिति। दक्षिणाग्निमादधाति। गार्हपत्यात्तानि

नयने क्रियमाणे इति
नयनस्य सुत्रेणैकाव
निदेशात् तथैव व्या
ख्याभार्थमुपादा
यत नैराश्यायो
तयोपादानं कृतमा
नस्य स्थापने इति ३-
= तत्र दक्षिणतोऽन
नयनं विधीयते ॥ ५
= अग्नेौ ॥ ३ =

सोम्याधानपक्षे नि
सपक्षे दक्षिणा
ग्नेः स्थापनं नयनं।
न समारोपः ॥ २

क० भा०

२६

१५

अनभतेसांगम
नायसभ्यायनमः
= अनभित्ताप्रात
मुहुर्तरे सभास
मते सभ्यस्या

सपसेयोसौदक्षिणास्तसमाहधाति। समंचनिर्मथ्वा चशब्ददृधातीति। तंचसभास्थाने। अय एषसभा
यामग्निरिति वचनात् सभाचयत्रस्थितो ध्याययति आचष्टे वा। गांहीअधमिसाह। हीअतिः त्रीडार्थः गांयणै
हृत्वाघुत्तरं भवित्यर्थः बहुवचनोपदेशात् प्रहृतत्वाच्च त्रल्लिजोः भिधीयंते घुतस्य कर्त्तृत्वेन। तच्चैतघुतंस
भ्यांगं सभ्य। प्रहृतत्वात्। उपरितेन सूत्रे चतद्वर्गोपदेशात् धारणोपस्थानं प्रतरति। सभ्यांगत्वे च पुन ए
धेयेन भवसेव विधमानत्वादेव सभ्यस्य। यद्यपि चतनूहवीषिकांतांतरे क्रियंते तथापि तु समासनमत एवा
रभ्यकर्त्तव्यमिति। शैपेन वारवंती ययज्ञायज्ञियातीति च प्रेण्येति। चशब्दः सभ्यानंतर्यप्रज्ञाप्यर्थः शैपेतादीनां
चैककालं प्रेषोच्चारणमिति संप्रदायः। प्रेषप्रेषार्थयोरांतर्याद्रेदेनेत्यपरे। ततश्च शैपेतगानोत्तरकालीवार
वंती यप्रेषः वारयवंती योत्तरकालीनश्च यज्ञायज्ञियस्य। दक्षिणेनाग्नीत्यरीत्योदगुसजति। प्रदक्षिणमग्निप
रिगमनं हृत्वा दगुसर्जश्च दक्षिणाग्रहणाच्च नेतरथावृत्तिर्भवतीति। क्रतुनक्षत्रसंभारसामवयनवासुः प्राश्य

था

एम

२६

जागरेण धर्मापूर्वाद्वांभणसार्परातीर्नवाकुर्यात्। क्रत्वादि विकल्पार्थमिदमुक्तं। क्रतौ तावत्। ते वा एत
 क्रतुवत्तमय एवापहतपाप्मानरुतिप्रकृत्या हतस्माद्यदैवैर्न कदाच यज्ञ उपनमेद भागी आदधीतेति। तथा
 यदैवैर्न श्रद्धोपनमेद आदधीतीति। तस्मान्न नक्षत्र आदधीतेति नक्षत्रविषमो नादः। नक्षत्रे नाद
 रेवा मावास्यायां नियम इति संप्रदायः। तत्पुनर्नातीव युक्तं रूपं। यत्कारणं। आमावास्या नक्षत्रं च भेदेन विहि
 ते। कृतिकादिष्व आदधीतेति नक्षत्रविधानं। तदनादरे चाकृतिकादिष्वपीति गम्यते। तथा चाह। यद्यु नक्षत्रकामः
 स्यादेतद्वा अनपराद्वं नक्षत्रं यत्सूर्यः स एतेनैव पुण्याहेन यदेतेषां नक्षत्राणां कामप्रेततदुपेदिति। एवं च सत्य ^{हे}
 मावास्यायामकृतिकादिष्वप्याधानं भवत्येव। संभारेषु विहितप्रतिशोधात् विकल्पः। नैवैकं च न संभारं संभ ^{५२+}
 रेति वचनात्। सामख्ये धानं भवत्येव। संभारेषु वालो ग्निस्तेजो वंति सामानि तस्मान्न गेयानीति। वपनेपि
 शाखांतरादिकल्पः। चातुः प्रायेष्टि चातुः प्राग्पमोदनं यचेतीति विधायामह। अस्य त्राहणाः कुले वसं क्रत्विज आ क्षि

विमस्मिन्स्तुष्णीहोमोऽग्निहोत्रधर्माः प्राप्यन्ते भवेति । कोचिदाहुः । अग्निहोत्रधर्मानाम्नाप्राप्यन्ते । यथा कौण्डपायिनामयः -- समग्निहोत्रं जुहोतीत्यास्मिन् होम इति ॥ तदयुक्तं । कुतः । तुष्णीहोतव्यमित्यनेनात्र नर्मविधीयते ॥ तस्मिन् धनमविधिवाच्येऽग्निहोत्रं शस्त्रोक्तं नास्ति येन धर्मोतिदेशो भवेत् ॥ अथवा गार्हपत्येऽग्निहोत्रं शास्त्रस्य स्तुतिमात्रेण क्षीयत्वाभातिशयोक्त्येव कृतं संभवः ॥ २ ॥ नन्वपुर्वस्य होमस्य कथं धर्मस्य साहचर्ये प्रवृत्तिः । स च तुष्णीहोमोऽग्न्यर्थः । अथो जमदग्नि संयोगात् । स्वयं विष्णुः स होतुः सन्नेजुह्यादग्निः परायते इति च वाक्यशेषात् । अतः साहचर्ये प्रवर्तते ॥ ७ ॥

क० भा० नृत्विजश्च तेनैव तं काममाप्नोतीति विकल्पः जागर्णमपि विधायोच्यते। तद्विकाममेव स्वप्नादिति। इधमपूर्वाह्न-
नारंभणे च। पूर्वाह्ने सुलुका नाम भियघजपती सुक्ता ह। समदि कामयेत। जपेदेतद्यधुकामयेतापि नाद्रिये
नेति। सार्वराट्सु पस्यानमपि अथ सर्पराष्टी ऋग्भि रूयतिष्ठेतेति विधायाह। तस्मान्न सार्वराष्टी ऋग्भि सुपतिष्ठे
तेति। विकल्पप्रसंगे नेदर्परमे मुच्यते। अग्नि होत्रं च तूष्णीं श्रुतेः पूर्णाहु संते। अग्नि होत्रशब्दोत्र धर्मवान्ने
यमिकाग्नि होत्रधर्मोति हेतुर्थः वा जुहुयात् वान जुहुयात् कुत एतत् एवं हि रात्रांतरे यक्षते। होतव्यमग्नि
होत्रं न होतव्यमिति विधिः प्रतिप्रतिषेधावाशंक्याग्नि होत्रं चेत्कृतं। तत्पुनरमुक्तं। न स्थितौ विधि निषेधौ। तूष्णीं
होम प्रतिषेधः शांसैषा। यदि जुहोत्यथ कुर्यादथ न जुहोत्यग्निः परापतेन्न स्मात्तूष्णीं जुहुयादिति। अतो न वि-
कल्पः तच्चैतद्ग्रि होत्रं सामारंभं प्रायश्चित्तं प्रयोग दृश्य परि समापनं। आग्नेयी सायमाहुतिः सोरी प्रातराहुतिः
प्रधान भूते। अत्र चैक कालत्वादंगानि तंत्रेण प्रधानाहुतिं चतुर्गृहीतेनाग्नेयी हुत्वा पात्रांतरे तमुन्नीय चतुर्गृही

20

१ घनमाये लिखी गतः। आये धोये ते घनं प्रनीयात्। जाति निरूपकः। न संस्कारा विप्रतिरति। असंस्कृतेऽपि हि प्रयोगो दृश्यते। नृप्यमाये। शीण
माये। तैलमुपसेधयेवर्तते परिभाषा व्याये ॥३॥

तांतरेण सौरी। शेषमेकीकृत्योत्तराहुतिरिति। तच्चैतत्सर्वं दुसंते भवति। पूर्णहुतिविधानार्थं हर्तिरूप्याज्यं गार्हपत्ये धिप्रियस्रुकस्रुवं च समज्योद्वाप्त्या वेष्ट्य गृहीत्वा न्वाख्य एव सर्वत्र साहेति। पूर्णहुतिरिति कर्मणो नामधेयं। अन्वर्थसंज्ञा चैषा। तेन पूर्णं वहो नमा। तां वै पूर्णं जुहोतीति वचनात्। निरूप्याज्यं गार्हपत्ये धिप्रियेत्त गार्हपत्यग्रहणं च आहुवनीयमुदासायं। तत्रापि हि श्रपणं विहितं। श्रपणं चाहुवनीयमिति। अपरे तु मयंते। अधिश्रयणसंस्कारमात्रमेवैतत्। न ह्येतद्व्रयणं। श्रपणं करति धात्वर्थः। याके नैव चाज्यं संवृत्तं। तस्मान्नाह वनीयमुदासायं गार्हपत्यग्रहणं। एवं च सत्याहुवनीयेष्वयमेव न्यायः। स्रुकस्रुवं समज्यते होमसंबंधात्। वै कंकतः स्रुवो भवति। उद्वाप्त्या वेष्ट्य स्रुवेण ग्रहणं। स्रुवस्य संमार्जनविधानात्। ग्रहणार्थं तां संमार्जने सवने च दधै मेतद्विज्ञाणिना संमार्ज्येति। अन्वाख्ये जुहोतीति साहेति। एवं सर्वत्र यत्रोक्तं जुहोतीति चोद नात्तत्रात्तत्राधिश्रयणादिप्रवर्तते। कुत एतत्तु होति शब्दात्। अमृतता सामान्याच्च। वरं ददामीति वाग्वि

६ आहुवनीय-श्रु
विज्ञाणिना संमार्ज्ये
ते एवेति व्यायः

पूर्णहुतिं ऋते
ति +

= मिष्यन्नेष्टुपि-भाग्निषु वचनप्रामाण्यात्सर्वमानदुर्गोपि श्रीयन्ते ॥ ५ ॥ ५ आध्यात्मसिद्धिर्लोकासंयुक्ताग्निः संस्कारार्थतया यत्नसादफलानि पवमानदुर्गो
पि प्रकरणात्तदंगं। अथ शयनपवमानदुर्गो आध्यात्मो गहवादिभ्यामग्निनिष्पादकत्वमभ्युपगंतव्यं ॥ ५ ॥

क० भा०

२८

सर्जनं। वरदानं च पूर्णोदुत्तिगंतस्मां वरं ददातीति वचनात्। पूर्णोदुत्तिधर्मोऽनुधुतासस्तमया दुर्गो विहिताः गा
ह्यपक्षे आज्यमधिप्रित्योद्गास्योत्स्योच्चैस्ते सेवमादि। इयं त्वविहितधर्मिक। तेन चोदनासारूप्येण ततो धर्मो नृ
हूति। अत आचार्येण तदीया धर्मोद्गोपदिष्टाः तन्मा न्वारंभण वरदानेन विहिते। अतस्तमोरनतिदेनाः तथा च।
येण स्तापितं तद्विकारे विरुधते। अशयमा संनारब्धे जुहोतीति। राजस्ये पूर्णोदुत्तिर्गृहेष्विच्छा नो वरदक्षि
णेति। अतः पूर्णोदुत्तिविधंते अन्वारंभ वरदानमोरनतिदेनाः वाग्यमोपि चैहैवेति नोतिदिरूपते। द्वादशाहंते नू अन्यत्र
हवीः पिनिर्वपतिमासे द्वितीये तृतीये षण्मासे संवत्सरे सघोवानवेति। निगदमाख्यातं। तनूहवीः पिउचंते। अ
ग्नये कर्मसहनाया रष्टिर्भवति। अग्नये पावका प्रये शुचये द्वितीया। अदित्यै चरुस्तृतीया। नरुच्येयं तनूहविषांम
ध्ये पश्यते। नास्याउपांशुत्वं तद्रवतीति सांप्रदायः। सांख्ययनशाखायां तूपांशुत्वमस्याः पश्यते। आग्नेय एव वा पु
रस्तादादित्यस्य। आग्नेयो वा प्रागादित्यात् अथादित्यै चरुपांशु। षट्दक्षिणाः प्रतिविभज्य ददाति द्वादशाचतु

+ पवनमाशा

एम

२८

परिग्रहयेदपि प्रयोग
वचनेनैकतासुप्रयोगे
गः ॥२॥

विंशतिना प्रतीष्टे विभागेन दक्षिणादानं भूयसी श्रयथा श्रद्धं उक्तसंख्यायतिरेकेण यथा श्रद्धं भूयसी श्र
ददाति धेनुरादित्यस्याता श्रैता दक्षिणा दृष्टि संबंधादिष्टुंगं न सकलस्याधानस्या तथा चोक्तं उलूखलमु
शासलास्यां दृषदुपलाप्यां हविर्येषे संघंतीति प्रकृत्य स एष यत्तो हतो न ददसे तं देवा दक्षिणा भिरक्षयं नि
तितस्मादिष्टीनामेव दक्षिणा इति प्रयोजनं षष्ठ्यभावे तदभावः अनूताति प्रथमो दृष्टिर्हवी धानं वीसय
कानामुदका निवर्जयेत् अनूताति थपनोदः स्मृति प्राप्त एवानूयते नानृतं वदेति स्मृतिः अप्रणो घोऽतिथि
रिति च तदनुवा होयैम् नवा आहिताग्निना नृतं वदित तत्त्वमिति तदेतन्नाती वयुक्तरूपे यतोऽनुवादमात्र
मनर्थकं विधौ च प्रवृत्तिविशेषकत्वं तस्माच्छ्रौत एवायं सत्यवदनयेति मः एवं च तद्वचारे श्रौतं स्मार्तं
च प्रायश्चित्तं श्रुतिशब्दो दुर्गंधद्रव्यवाची प्रसिद्धः ऋवी सपक्वं यत्स्थितिं आंगर्तेति दुकादिपाचितं ऋवी स
दृष्ट्यष्टि वीवचनो निरुक्ताभिप्रायात् यो मृयेवी सेष्टि यामा मग्निरिति नामुदकं च अग्नि होत्रार्थमुधुते

आहितमिदं किं न
दार्वं भाव्यतीति ॥२॥

मावाक्यं यदनुवा
दः स सर्वोऽनर्थ
क एव भवति ॥२॥

विधिश्चेत्प्रवृत्तिविशे
षः प्रयोज्यते ॥७॥
रूपं तितः प्राप्तं सत्यवदनं
नस्य श्रौतत्वेन धिते स्मा
र्तसंकेतपरिसृजितं भ
वति ॥ तस्मादिदं भय
रूपं ॥७॥ २॥

क० भा०

२९

पुत्रादिकंप्रति
ज्ञानमुच्यते ॥ ५
द्रव्यादिति निः

पूर्ववत्सुप्रतिज्ञादि
मिप्रायेण विवचनं ॥ य
यावत्प्रतिज्ञा स्थितिबहु
वचनं ॥ ११ ॥ = नृणादि
विनलपः ॥ १२ ॥

गतावुदकदानप्रतिषेधः स यद्वृत्तोग्नावत्सागताय नोदकं यावत्तरति। नोदकश्चात्राग्निहोत्रविषयो नोर्हवा एषा
स्वर्गायदग्निहोत्रमिति। त्रसचार्यमिति सधारीत्येवमग्निहोत्रमाख्यातं। पुरुषधर्मश्चायं। ततश्चासौ माधा
नेसमारोपस्य क्रतुधर्मत्वात्। पुरुषधर्मोऽग्निनिसधारित्वं वाध्यते। अग्न्याधेयमनुविहितमवसरप्राप्तमिह
नोपुनराधेयमुच्यते। पुनराधेयमानाधोप्रतिज्ञातस्य। पुनराधेयमितिकर्मणो नामधेयं। तच्चाधानाप्रति
ज्ञातस्य भवति। यस्याधानसमनंतरमेव प्रतिज्ञातमपगतं। स आधानाप्रतिज्ञातः। एवं हि श्रूयते। यस्याधान
मनर्थकं स्यात्स पुनरादधीत। तथा योगी आधाय सर्वज्योर्निर्जीयते स पुनरादधीत। राज्ञ्यमरास्वामस्य वा
त्रिप्रावरमग्नीनुत्सृज्य। त्रिप्रात्रमवरं यस्य कालस्य त्रिप्रावरः। अतश्च तूरात्राघपि भवति। अग्नीनिति बहु
वचनोपदेशात् त्रय एवोत्सृज्यंते। अतश्च सभ्यस्याः नुत्सर्गः स घोषा। तत्र च वि। शेषं वक्ष्यति स घश्चेदिति। पु
नर्वसोः पुनर्वसोः पुनराधेयमादधीतेति वचनात् वर्षासुमं धंरिनेवा। स चैव वर्षा स्वादधीतेति वचनात् त

राम

२९

मध्यमे

स्मादुमध्यंदिन एवावधीतेति। सचायं विकल्पः मध्यंदिने वर्षाकालसंपत्तेः। यदा मध्यंदिनोऽथ वर्षा इति प्रहृत्य त
 स्मादुमध्यंदिन एवावधीतेत्याह। कुत्रैव धानं। उभयोः रम्योः तं वै हर्षं रुदरतीति हि श्रूयते। त्रीत्यपूपमर्चयत्ता
 योः पक्वंगार्हपत्यस्याने निरुधात्वेव माहवनीयस्य भावः सद्यश्चेत् सचायमपूपः प्राक्संभारेभ्यः स्थाप्यते। संभ
 रे सुखग्निरिधानं विहितं। भूर्भुव इति संभारेष्विति। नचापूपस्य संभारैः सह विकल्पो धर्ममात्रत्वात्। अतः परिस
 मूहनादीन् च पदार्थान् कृत्वा अपूपस्यापनं। सद्यः पक्षे चापूपो भवत्। नरात्र्यंतरपक्षे। अपूपं प्रहृत्याह। पूर्वो
 भ्यामेवैनावेतदग्निभ्यामंतरद्धारति। पुनस्तन्निराकरणायाह। रात्रिभिर्येवांतरहिती भवत्त इति। आग्नेयः पंचक
 पाल उपांशुप्रागुत्तमादनुयाति। तेनोपांशुचरंतीति प्रहृत्याह। उच्चैरुत्तममनुयाजं यजंतीति। गौप्रा अंतैः
 स्फुक्तं। तदूर्जं वा। उत्तमानुयाजवर्जं वोपांशु भवति। उच्चैरुत्तममनुयाजं यजंतीति एतावानेव हि विधिः। आग्नेः
 यं प्रहृत्याह। तेनोपांशुचरंतीति। चरणशब्दे च सर्वस्योपांशुता चार्थेणोत्पादचरणशब्दे सर्वमिति। पंचकपाल

+ जा ७

पक्षव्यावृत्तौ

क० भा०

३०

वासः परिधाना
दि पुष्पाङ्क संतं ७

१ गं

एवैको भवति। नाम्ना रष्टय एवकारकारणात्। आग्नेयमेव पंचकपालं पुरोडाशं निर्वपतीति। आनी निति वा प्रथमे
प्रयाजेनुयाजे च। वासमिधो यजेति। देवा न्यजेति वा। एवं हि श्रूयते प्रयाजा न्यहृत्य स आश्रायाह स मिधो यजेति पु
नराह। अग्नी न्यजेति ह्येव ब्रूयात्तेन विकल्प शंकया। आनी निति चेत्पुक्तं। यद्येवमग्नी नित्ये नित्यैवेत्यवधारितं ये
त अमं स मिधो यजेति तस्यैव संस्तवेनोच्यते। अतो अग्नी निति वेत्यवधार्यते। आज्य भागो हि तीमो ग्नये पचमा
नायेंदु मते वा। स चायं वाचनिको देवता विकल्पः। हि एषं रश्मिणा तदुन्वागमाधेयिकी श्रेष्ठतेः श्रुतिग्रहणं समु
च्य विधानार्थमिति केचित्। तदुक्तं। अग्न्याधेयिकीर्हत्वा पुनराधेयिकीर्हत्वा त्ययमनुवाद एव। अग्न्याधेयिको
हि पूर्वपूर्वं दत्तास्ततः पुनराधेयिकः श्रुतिग्रहणे च विध्याशंक्या निवृत्त्यर्थः। अग्न्याधेयवरत्नस्य सः उक्तत्वातिरे
केणा न्यहृत्याधेयवद्भवति। इमांस्तु विशेषः। सघः अग्न्याधेयकरणं अरणिप्रदानं उच्छ्वासश्च न भवति। अतस्मि
संस्कारात् अपराह्मे मैत्रावरुणा वैशाः नस्तमिते पुनरोडाशेडां तं हत्वा परात्रि श्रुतया प्रातश्चरंति। तत आधा

रश्मि ३ ५५

राम

३०

नैऋतमन्यसक्षांतरं। पूर्वेषुः अपराह्मे मैत्रावरुणी वरुणमालम्भरात्रौ श्रवणपितृप्रातः प्रचारस्तत आरुधीतपुन
 र्वैसोरेव नान्यत्र। नात्र त्रिरात्रावरमुत्सर्गेनापूषा विति। पुनराधेयमनुविहितमिहानीमग्निहोत्रस्यावसरस्तं
 प्रोक्तार्यशांखांतरावगतक्रमेण तदंगभूतमुपस्थानमनुविधीयते। साममाहुस्मादिदुक्तायां यजमानो यीतु
 पतिष्ठते चास्तप्रेण। साममुपतिष्ठेत्तसायदि हि देवा उपतिष्ठंतेति वचनात्। वास्तप्रतितिचोपस्थानक्रियानाम
 यद्यपि च दुक्तायामित्युक्तं। तथापि तु समिहाधानमंत्रकृतक्रमानंतर्यामन्तदन्तरमेव कर्तव्यमिति
 शब्दश्च दुक्तप्रायविषयः यथाहुते च धारावर्जमिति। नवा। नवोपतिष्ठेति। अथ यस्मादुपैव तितोथ यस्मान्नो
 पतिष्ठेतेति विहितप्रतिषिद्धत्वात्। विकल्पः स्त्रियः स्त्रिरूपप्रयंतोऽस्य प्रलापरिते चित्रावसविति च। प्रक्रमारे
 वस्त्रित्वसिद्धे स्त्रियरतिगहणात् स्वस्थानस्थितानामेव त्रिराहृतिः चित्रावसविति त्रिरेव। संत्वमित्युपविश्य ज
 पतीति वाक्यशेषः एतावंतु तिष्ठन् जपस्य सीनः संत्वमिति वचनात् गंगालयस्येति। एतच्च संनिधाना

संस्तममेण

शाखांतरं। नाणवा
 नांसमिदसीतिस
 मिदाप्रातमत्रोत्त
 रमुपप्रयतइत्युप
 स्थानमंत्राणां वा
 दात्। ५

क० भा०

३१

येष्टस्य नामि
आह्वयस्य नामि
नामनं तीक्ष्णं
रभाष्ये ५

नृकर्मो गभूतां गं प्रतिगमनम्। सति हितप्रत्ययन्यायात्। एवं च सति गोपैश्चैवैतदुपस्थानं नाम त्रेति। स हि ते
सालभते। गामेव गार्हपत्यसंगत्वा पतिष्ठत उपलेति। अग्नी उपतिष्ठत इति। द्विवचनोपदेशात्। अधस्ततमाहवनी
यस्य। गंगुतीड ए हीति। काम्या एते सालभते। तामेवालभते काम्या एतेति। सोमानमित्यनुदकं व्रतोपायनव
त्। अथांतरेणाहवनीयं च गार्हपत्यं च प्रांतिष्ठन्नग्निमीक्षमाणोजपति। सोमानमिति वचनात्। उदकसंस्पर्शना
विधानाच्चानुवाकमिति। योर्णमासवसुन्नौ मग्रहणं। वसुपदेनाच्चैतंतवेत्वारि सर्वं प्रवर्तते। नामग्रहणं तं
च वात्सप्रमिति। भूर्भुवः स्व इति वोभौ। भूर्भुवः स्व इत्यनेन वामं त्रेधा विष्पत्ती उपतिष्ठते। क्रमैस्तु स एव। क्रमांत
एविधानात्। अस्पचवात्सप्रेण सह विकल्पः यद्वा अहोरीर्धमस्युपस्थानमिति प्रकृत्यते ये आह। तस्मादेतेनौ वो
पतिष्ठतेति। एतच्च गोपक्षेपि भवति। न स्यत्र गं प्रतिगमनं स्पर्शनं चास्तीति। प्रवस्यं सर्वान्नयेति प्रतिमंत्रं। अ
धस्तनोपस्थानसमनंतस्य पाठ इति। प्रवसतो यजमानस्यास्युपस्थानमभिधीयते। प्रवस्यन् यजमानः सर्वा
अस्मिन् गामे नय आसतेन समस्तैः स गामांतरे एकं रात्रौ सोनासः प्रवासः॥ आश्वभावनसुवे। अनुपस्थिताग्निं चोत्तमसमायच्यते हेतवै संतत्र संतत्राजं
हृदामनसा वाचा निभमं तिरोमासंतमा प्रहृषिष्येति वाहो वैधानरेणापतिष्ठत इति प्रतिदिशमग्नी उपस्थायेति॥ २॥

नृकर्मो गभूतां गं प्रतिगमनम्
होमपक्षे। द्विवचन
रूपस्येपि भवती
तिदेवः। २

पूर्वमाहवनीयस्य
ततो गार्हपत्यस्य
राम

३१

४६

नग्नीनुपतिते। नयेति प्रतिमंत्रं। नये प्रजां मेवाहीति च गार्हपत्यं प्रथममुसति क्रमात्तत्तत्त आहवनीयां पुनर्हसि
णाग्निं। मंत्राणां तु लेंगिको विनियोगः। नृभ्यो हितो नर्यो गार्हपत्यः। गच्छेत्तस्यावाग्विसर्जनं। गमनं सामर्थ्यं पतिः
रिप्राप्तमेव। वाग्विसर्गो वसरविधिस्तथोच्यते। वाग्विसर्गस्तूपस्यानसमनंतरमेव भवत्यवसरांतरविधा
नात्प्रवसन्त्याजमानं कुर्याद्यथा कालमात्रसंस्कारादूर्ध्वमात्रत्वाद्धे तेश्च। प्रोषितोऽपि याजमानो करोति। य
था कालमिति अग्निहोत्रकाले अग्निहोत्रं याजमानं। यौर्णमासकाले यौर्णमासं। एवं सर्वत्र। कुत एतत्। आ
पै ससंस्कारात्तु श्रुत्या यमुद्देशश्चायदात्मसंस्कारकं कर्तव्यं। यथा व्रतग्रहणं पावनमुंडनादि। यजमानस्य गुणेषु परः विधि
रिति रिति या नरदे
त्यसौ संस्कारः प्रोषितोऽपि यजमानो यजमान एव। यच्च धर्ममात्रं तत्कर्तव्यं। यथा विष्कृमादि। कुत एतत्
धर्ममात्रत्वादेव। न स्येत्तत्कर्मणि संनिविष्टं। श्रुतेश्च। श्रुतिरप्यमुमर्थे शापयति यथा प्रोषितेनापि याजमा
नं कर्तव्यं। यत्सर्वं परे साध्यतत्र प्रमाद्यति। कस्मिन्सा स्पहु। ताहुतिर्गृहे यामस्प जुह्वतीति प्रकृत्याह। योज

एतदूर्ध्वमात्रं।
धर्ममात्रं सतीत्यहं
नोपनरोति।

गुणेषु परः विधि
रिति रिति या नरदे
५५०+

वेगशीमः

क० भा०

३२

विष्टो भुवनेष्टित्वेवमाधमिधाय। मेन एषैतदाह। मनसैवास्यानयप्रोषितं भवतीति। मनसैवानुचिंतनेन प्रस-
क्षस्व भवतीत्यमुमर्थेज्ञापयति। एसचमस्यावाग्यमनं। पुनरेत्यमस्यावाग्यमनं करोति। समिसाणिरनुपेस-
कंचिदुपतिष्ठत आह। वनीयगार्हपत्यदक्षिणाग्निनागन्मेतिप्रतिमंत्रम्। समिद्भिर्गृहीतमिदं गच्छति। गुर्वारि-
कमनुपेसकं विहाहवनीयादीनुपतिष्ठते। आगन्मेतिप्रतिमंत्रं। समासेपिचसत्ययमेवक्रमः स आहवनीय-
मेवाग्रउपतिष्ठतीति श्रुतत्वात्। समिसरिसमूहानिचोपविश्य। चशब्दानंतरमेवतिष्ठसमिधः सर्वत्रेसु-
क्तेसत्युपवेशनंवाचनिकं। परिसमूहानां तृणानामपलंपनमपनर्थाः। अग्नेस्तृणान्युपचिनोतीतिशाखां-
तरात्। तृणप्रक्षेपस्यपरे। तृष्णीवोपस्थानं पूर्ववत्। मेनक्रमेणगच्छताहृतंतैर्नैवक्रमेण। सवैखलुतृष्णी-
मेवोपतिष्ठेतेप्रहृत्ययतआह। सवेदगार्हपत्यः परिहंमेहमुपागारितिसवेदाहवनीयइतिच। एसच। पूर्वव-
देवयेनक्रमेणगच्छताहृतं। ग्रहामावीभीतेनिगृहानुपैतिशेमायवरतिप्रविशति। गृहानेव। अतल्लब्धं

एम

३२

पुत्रादीन्

स्वातंत्र्यद्वारेण जपदिप्रवर्तते। नहि ६ स्याद्देव्यान्काम ६ श्रावणंतरपाउक्रमात् वासप्रोपस्थानमुक्तमिह
नीमवसरमासमग्निहोत्रमनुविधीयते। इहरेति यजमानो ब्रूयात्सायंप्रातरग्निहोत्रे। एतच्चाध्वर्युहोमपश्ये। स
यंहोमपश्ये तु स्वयमेवोदूरणमिति प्रैभावः। अग्निहोत्रगृहणाच्च सत्यप्युदूरणे योर्णमासादिषु न भवति। साया
रंभं प्रातरपवर्गमग्निहोत्रमिति सायमभिहितत्वात् साभूत्सातः प्रैवाभाव इति प्रातर्गृहणं। तत्कुत आचार्यो
भिप्राया। इदृतिर्वा प्रधानकालत्वादिति भावः। गार्हपत्याहवनीयस्योदूरणमनस्तमितानुदितयोः गार्हवा पसं दे सत्येदि
वैसंगच्छति गार्हपत्यादिस आत्ततो भवतीति श्रुत्वा तत्वात् अनस्तमितानुदितयोः इति शास्त्रात् उदितहोमि
नामपि अनुदित एवोदूरणं। प्रत्यङ्मुखो वा सायं निरध्यात् तस्मिंसायंप्रातर्होममेकोत्तस्मिन् सङ्मुख नि
हिते एके सायंप्रातर्होमं कुर्वेति। एके पुनः प्रातरुदूरंति विकल्पेन श्रुतत्वात् नित्योदक्षिणाग्निः सचरक्षिणावा
सु ६ हरेदित्यस्मिन् हो। नित्याधिकारोपैर्जिजीविषये इमाह। सर्वे गतश्रितयः नित्याभवेति। धार्या गतश्रितय इति

नाश्रयति अथे ६

आह्वयनीयः ६

प्राङ्मुखः पश्येत्त
इतः। खरा सुर्वे प्राङ्मुख
र्यादुरणं ७

आमणाय ७

पसं दे सत्येदि
तिशेषः।

ॐ दक्षिणप्रदक्षिणमुत्तरतः ॥
 जे दक्षिणप्रदक्षिणमुत्तरतः ॥ अंतरेणापराग्नीगत्वादक्षिणेनवेति । अप्रदक्षिणमाहवनीयंपरीक्षोपविशति यजमानः । अतः इष्टिव्यतिरिक्तं नर्मसु आध्यानादिषु परिभा
 षानभनतीति गम्यते ॥ ७ ॥ ॥ ७ = दक्षिणाग्निदक्षिणेनाप्रदक्षिणमाहवनीयंपरीक्षोपविशति ॥ ७ ॥

क० भा०

ग्रामाधिपः २

३३

अथदिनेरेषा
 लैधारणंदक्षिणा
 मेः ३

अप्रदक्षिणमुत्त
 रतः ॥ ७ उत्तरतः
 पथः ७

गम्यसंयतेनरपदे
 न ७

वचनात्तंगतश्रियश्चप्राप्तश्रीः यंप्रतिगताश्रीः एवं हि श्रूयते । त्रयोहवैगतश्रियः ब्राह्मणः श्रुश्रुवान् श्रुत्रियो वि
 जयी राजा वैश्वो ग्रामैर्णीरिति । सदा वाहरणं । दक्षिणाग्नेरधिकारतः दक्षिणाग्निप्रकृत्याह । अहरहरे वै न माहरे
 सुरिति । एकेषामुपवैसथ्ये उपवसथ्य एवै न माहरे सुरिति वचनात् । न वावसितेवानवावसिते वै न माहरे सुरिति वच
 नात्तनवावसिते वै सुक्तं । तस्मिन् च युरमाह संतस्मिन् वावसिताह ते पचे युरमाह संतस्मिन् च युरमाह संतस्मिन् च युरमाह संतस्मिन् च युरमाह
 अश्रीयुरिति वचनात् । पाक्याभावे गोः पयोधिः श्रियत वै त्रूयात् । तच्च यजमानः अध्वर्योरपिश्रयणे कर्तृत्वा
 त् । तद्ब्राह्मणं पापयित्त वै त्रूयात् । तच्चाध्वर्युः प्रत्याह । पायने यजमानस्याधिकारतः अंतरेणापराग्नीगत्वादक्षि
 णैर्न वा प्रैरक्षिणमाहवनीयंपरीक्षोपविशति यजमानः वचनात् । अतः प्रदक्षिणां गमनं । पत्नी च पूर्ववत् । प्र
 त्यदक्षिणतो गार्हपत्यस्य । चशब्दाद्यजमानश्च पूर्ववत् दक्षिणतो यजमानयोरासने रति । योर्णमासे परिभाषितं
 वैतिनात्तदतिरिच्यते । अपरेणाहवनीयं कुर्वेति रथाति । कुशान्ना । कुर्वेत् शब्द आसनपदवाची दृष्टः । कुर्वीदुपाच

धत्ते
 नवग्रहेनाअत्रा
 व्यनरात्मकाले

एष

३३

राजसुपतामे

रुद्रगौरी

सर्पनुवाचेति। तथा हिरण्यमयेवाकुर्वेत् हिरण्यमयेवाफलं इति। सुचश्चैतदसत्। कुर्वेन्निधायेति वचनात्। कुशा ना
मपि वैकल्पिकत्वात्। तदेव कर्तव्यं। परिस्तरणं वा सर्वेषां प्रागुद्गमि रुद्रगौरी नृदक्षिणाया न करोतीति श्रुतेः। परि
स्तरणमाहवनीयस्य प्रागुद्गमि रुद्रगौरीः प्रागुद्गमैश्च रुद्रगौरी रैवं हि मृतकानि होत्रे आहवनीयं प्रहृत्य श्रूयते। अ
थ वामस्युदीना गताणि तृणानि भवंति दक्षिणाया णितानि करोतीति वचनात्। अमुनी चापि नि होत्र तृणा मुच्यं
ते। तद्यदितत्र प्रागुद्गमि रुद्रगौरी स्तदेतदुपपद्यते इति। मृतकानि होत्रे आहवनीये तत्तदृष्टमिहापि तस्यैव परिस्त
रणं। कार्यो विशेषात्। आहवनीयं पर्युक्ष्योद्धारं निनयत्यागार्हपत्यात्तं च विदुः। ततो दक्षिणाग्निं पर्युक्ष्य
क्ष्यतीति। प्राक् संस्येपि पर्युक्षणो गार्हपत्यसमनंतरमेव दक्षिणाग्नेः पर्युक्षणं। अतस्ततो दक्षिणाग्निमिसु
क्तं। हुते च धारवर्जं। पर्युक्ष्यतीति वाक्यरोषः। तच्च प्राग्व्रत विसर्गात्। व्रतस्य हि पदार्थधर्मत्वात्। पर्युक्षणमपि
हि पदार्थ इति। अग्निहोत्रोद्दोहयति पुंवत्सामशुद्धेण स्यात्सामार्यं हृत्या मूर्ध्वकपालायां दक्षिणातः प्राचीमु

मृतकानि होत्रे आ
हवनीयं प्रहृत्य
श्रूयते

रुद्रगौरी

होमान्धारणे ल
क्षणं नापि स्य सर्वे
ष्वनिशेषात्

क० भा०

३४

आर्यकृतिः तस्या
त्रैवर्ण्येन घटिता
या निष्कृताया
स्था ५
परिभाषायां तु न
धर्मः इह तु न
सिद्धिर्गो नर्म
दोहनं ७।

शीचीवा। अग्निहोत्रशब्दः कर्मवाची। सन्निहितसाधनभूतेद्रुमेद्रष्टव्यः तदग्निहोत्राख्येद्रष्टव्येयस्याविधत्तेसे
यमग्निहोत्रिणी। अत्रापि सतु पूलोपेष्टते अग्निहोत्रीमिति भवति। तथा च दृश्यते। यस्याग्निहोत्रीहोत्रमानावा
रेपतेति। ययस्यपि च। अग्निहोत्रशब्दो दृश्यते। यस्याग्निहोत्रं होत्रमानममेध्यमापद्येतेति। पुंवत्सामिति वचना
तत्तस्मादस्य पुंवत्सामिहोत्रीत्यादिति। अशूद्रेणेति वचनात्। होहयतीति कारितः तेन गांधुर्वेति प्रेषदानं। स्या
ल्यामार्यह्रस्वसं आर्यशब्देन त्रैवर्णिकमुच्यते। स्याल्यामिति च लिंगात् संधुनीचीः स्यालीत्याद्यदि वा भिद्येतेति
अर्धकपालायां न तिर्यक्कपालायां। दक्षिणतो वस्थितां प्राची होहयंती। उद्दीचीवेति। तुल्यशुक्लत्वात् ननु
परिभाषितत्वादवाच्यमेतत् प्राची मुद्दीचीवेति। कर्तृधर्मः सदस्यरोषः एवं च सान्नाय्ये गवां न हि नि। पूर्वणाहव। ज्ञेयम्
नीयमादस्य गार्हपत्ये धि श्रय सुतरतो निरुह्यांगा एन। पूर्वणाहव तीयमिति वचनात् गार्हपत्यग्रहणं च नि
यमार्य। उत्तरतो निरुह्यांगा एनिसंगार निरुहणमत्रैवावसरे स्यात्। लघुपदे शात्। आदस्य धि श्रयतीति

अग्निहोत्रे पुंवत्सामिति निशेषो वा पादा
नात् अन्यत्राग्नि
यमः ३

ज्ञेयम्

३४

नवाश्रुतिविरोधात् एवेते गार्हपत्येधि श्रयिष्यन्भवतीति। अतः पूर्वतरं निरूढं। तत आह
 णमिति। अधिश्रयणं च श्रयणार्थं। मुश्रुतेन जुहोतीति वचनात्। लिंगाच्चरुं उतं पौष्ट्यं विष्यं दमानं मारु
 तमित्येवमादि। एतच्चाचार्येण प्रायश्चित्तेषूपनिबद्धं। इह पुनरधि श्रित्यैव जुहुयादिति। अतश्च विकल्पः
 एवमन्यत्रापि होमार्थस्याहरणं। एवमेव पूर्वणाहवनीयं पंचवातीयादौ होमार्थस्याहरणं कर्तव्यं।
 दक्षिणेन वैषधं। औषधं त्रीहियवादि तदाहवनीयं दक्षिणेन वानीयते। तत्प्रतियोगादुत्तरेण वा। अतश्च याग
 द्वाभ्यां नियमो गम्यते। तस्मिन्निदं दक्षिणेनाहवनीयमुत्तरेण वा नयनं संभवति। तत्र दक्षिणेनानयने प्रदक्षिणोप
 चार एतस्म्यनुग्रहः। उत्तरत उपचारो वैयशे इत्युत्तरेणाहरणे श्रुत्यनुग्रहवैलीयस्त्वाच्चोत्तरेणैवेत्यवधार्य
 ते। एतेनावज्योत्यासिद्ध्यायः पुनरवज्योत्यनिधायं निरूढास्यसुदृक् तदधि श्रितं द्रव्यं तणेनाव
 ज्योतयेत्। अर्वाज्योतनं च दृष्टार्थं। तदवज्योतयति श्रुतं वेदानीति। अतश्चाधिश्रयणाभावे तंदुलादाव

पयमेव नैतीयते
 मे-

स६

॥

॥

स्पृष्टयेभायाञ्जु
 तैर्वैलीयस्त्वात्

क. भा.

३५

मैय ५

आपसंबंधः। वै
नं कलामुहोत्रह
नणी बाहुमाभ्यर
लिमात्रीनाप्रस
तावृत्तिरिति ६
१ प्रणीतानाशेष
शेषसाध्यहा
दप्रयोभक्तं २

सज्जोत्तनं। अवासेकोपिचदृष्टार्थः उदकस्य हि सयोयथास्वान्नपयसरति। पुनरवज्जोत्तनं च उदकस्य स
विसर्गः। नचयवाग्वा मुदकासेको विरोधात्। अवज्जोत्तनं तन्त्रेण भवति। ते पुनरुदकासेको न भवत्येव
विरोधात्। निधायं त्रिरुहास्यस्युदगर्ति। णमुदयं। ततश्च मुक्ता मुक्ता त्रिरुहास्ये तत्तथा च मुक्ता गिहो
त्रेश्रूयते। न त्रिः प्रतिष्ठापयद्दृष्टिः त्रिः प्रतिष्ठापयद्दृष्टिः चित्रा कुर्यात्। अस्तमिते जुहोति प्रधानस
निधेश्वोदुर्णादूर्ध्वमस्तमितएवकर्तव्यम्। उदुर्णमात्रे हि एकचन मनस्तमित उदुर्णीति। वैकंकती
सुक् सुक् वं प्रतपाणिना संमार्ष्टि होमार्थत्वात् वैकंकती सुक् प्राप्नोत्येव। सुवार्थो यमारंभः पुनः प्रतयो
न्यय्यामीत्याह। अमुनयेति यजमानस्तिष्ठं प्रत्याह। चतुरः सुवानुं नयति। चतुर्गृहीतं च होमद्वयार्थं उभ
यत्रोपभोगात्। अतश्च नानाशेषान्मर्त्यापि प्रमोहत्वं। प्राशनं तु शेषसाध्यत्वाद्दप्रयोजकं। तथाच लिङ्गं। स
यसु विपरिश्रितं चित्तरुग्निहोत्रो हि ष्टमिति। स्यात्सां परिश्रितं चित्तरुग्निहोत्रो हि ष्टमिति। अत्रास्य प्रतिक्रिया

कासायनः। यवसं
म्यकं भाव्यं तेन भ
स्यदीपिगम्यतेः॥
नचलोहितमापे
नितान्तं सायस
हुयते॥ १॥ २

एम

३५

अंगुल्याध्वंतरितायां धारयन् ॥ १ ॥
 + नाभीं मध्यधिगाहिपसाहावनीयं हरति मुखमात्रे धारयन् ॥ २ ॥
 सुचउपरिसमिधंधारयन् ॥ ३ ॥ नगु+

सुकुंदोपरिसमिधंधारयन् ॥ ४ ॥
 नाभिदेशंप्रति ॥ ५ ॥
 यो यमारंभः तद्देनां त्रासुणः पिबेदिति वचनात् उपरि सैमिधंधारयन् ॥ ६ ॥
 सुगुल्मलतासंबंधिनी ॥ ७ ॥
 अध्वधिशब्दः सामीप्ये उपरि भावि च ॥ ८ ॥
 गार्हपत्याहावनीयं हरति ॥ ९ ॥
 मुखमात्रे सुचं धारयन् ॥ १० ॥
 मध्ये निगृह्योद्गृह्योपविश्य समिधमादधाति ॥ ११ ॥
 अग्निज्योतिषं त्वेति गार्हपत्याहावनीयोर्मध्ये निगृह्य
 नीचैर्गृहीत्वा पुनरुद्गृह्य मुखमात्र एव उपविश्य समिधमादधात्यग्निज्योतिषमित्यनेन मंत्रेण ॥ समिधाधा
 नं दृष्ट्यर्थं ॥ अतश्च नैमित्तिकेषु कुशस्तंवादेषु न भवति ॥ प्रदीतामभिजुहोति अग्निज्योतिरिति स जरिति वा
 विकल्पः श्रुतेः अग्निर्वचरति ब्रह्मवर्चसकामस्य ॥ जुहुयादिति वाक्येन ॥ कुर्वेति धाय गार्हपत्यमवेक्षते होष्य
 न्नास्मिन् ॥ कालदूयोपादानसामर्प्यादिकल्पः ॥ होष्यन्वा अस्मिन्वा काल इति होष्यता अवेक्षणमनुपद्येव सु
 चं ॥ सोऽनुपसाद्य पूर्वमाहुनिं जुहोति इति वचनात् ॥ तूष्णीं उक्तं भूयसी ॥ सर्वैकनीयं पूर्वमाहुतिं जुहो
 ति भूय रवोत्तरां ॥ उत्तराश्वदेव परोपि दृष्टव्यः ॥ अथ यो त्र एषिष्टं कृद्राजनमेव सा तस्मात्ता मुत्तरादे

क० भा०

३६ म

प्राचीनानीति ५

जुहोतीति। भूषिष्टः सुविपरिशेषयतीति वाक्शेषः हिः प्रकं पनिदधानि। सुधं कुर्वे। उपसृज्य सुधं कुर्वे निमाष्टि
नमो देवेभ्यः स्मनेन मंत्रेण। स्वधापित भस्तिरक्षिणत उत्ताने निमाष्टि। अथ उपसृज्य। उपमार्जनं च सुगग्रस
मध्येद्रमस्य विधमानत्वात्। सुगग्रमुपमृज्य कुर्वे सो त्रो प्रदेष्टो निमाष्टि नमो देवेभ्यः स्मनेन मंत्रेण। स्वधापि
त भस्तिरक्षिणत उत्ताने निमाष्टि। अतश्चोत्ताने तैव पाणिनोपमार्जनं। अपामुपस्पर्शनं पित्र्यत्वेऽपि सति अ
यं होपवीत्यादिमुहासार्ये। रत्नयोश्च पुष्टिकामः स्यात्माः सुवेणिह पुष्टिर्मिस्तिममंत्रेति। रत्नरम्योः पुष्टिका
मोजुहोति। चशब्दादपुष्टिकामश्च। स्यात्मा सुवेणिह पुष्टिर्मिस्तिममंत्रेण गार्हपत्ये। तृष्णी द्वितीयां। अग्नये
न्नाहयान्नपतये स्वाह हैतिरक्षिणाग्नौ। जुहोति। तृष्णी द्वितीयां। अनामिकया हिः प्राश्नाति। स्त्रौ चंद्रमं। उत्सृज्य
निले चाम्योत्सृज्यति देवां जिन्य पितृं जिन्य नृनीयामुदुहति। ससक्रुषो जिनेति। उत्सृज्येति पात्रांतरां नीत्वा।
स पिहिगत्यर्थे। समुद्रक्षणे भस्तिरक्षिणत उत्ताने निमाष्टि। लिह आस्वाहने। जिह्याया आस्वाहयति। आन्वम्य तत उत्त

१५

३६

समये पृथिवी शते स्वाहा पृथिव्या उमरं तं जुहोमि स्वाहा मते अमरं तं जुहोमि स्वाहा इति ॥ चतुर्थीं स्तुचं पुरयिहा कुचस्थाने त्रिस्तोमि पंच

सिंचति। देवां जिन्यपि हं जिन्येति तृतीया मुदुहति सप्त क्रूपां जिनेति। तृतीया मिति स्तुविषयं। ततश्च मेदेन हिः
द्वयः पूर्वतृतीयः पुनः उदुह्योत सिंचति। चतुर्थी च कुचं स्तुनेत्रिः द्वस्तोमि विंचति। अग्नये पृथिवी शितरसे व
मारिभिर्मन्त्रैः प्रतिमंत्रं वाक्यं भेदात् स्तुक् स्तुक् वमाहवनीये प्रतप्य निदधाति। गार्हपत्ये संस्कारे प्राप्ते एहवनीयमु
च्यते। समिध आदधाति सर्वेषु यथा यमुषितं सुमिरसीति। सर्वेष्वपि यथा यमुषितमिति क्रमार्थः। सचायं
मंत्रो ब्राह्मणहस्तादिषु समवेतवचनत्वादिपरिणाम्यते। ननु च प्रकृतौ विपरिणामो न युज्यते। यागसाधनभू
ता मित्रविकारत्वाद्दोषः वाग्यतो दोहप्रभृत्या होमात् क्षीरहोता चेत् क्षीरहोता प्रत्यस्तमिताः वपवार्थ इति
तथा धर्म्युह्यते। चेच्छब्दो यद्यर्थः यद्विवाग्यतो यद्यवाग्यतरति। अतश्चाध्यर्षोर्दोहप्रभृतिवाग्यमविकल्पः क
र्तव्यः। प्रातर्जुहोत्यनुदिते। सायं होमो नुविहित इदानीं प्रातर्होमस्य विरोधानुक्तं यनं क्रियते। प्रातर्जुहोत्यनुदित
इति। अत्र च यत्र यत्र प्रातर्ग्रहणं तदेव प्रातरेति तस्मात्। किंचिद्विधस्तादभिहितं किंचिदत्र। तच्चोभयोरपि हो

त्रैमित्तिकफल-यथस
नत् ॥ ५॥

क० भा०

३७

कर्मणो युगपद्भा
यः ७

यदेवरात्रौ सं-यरो
गृहीतः स एव प्रातः।
संप्रदायादिनिर्णयो
न

मयोर्दृष्टम्। तच्चैवमभिधीयते। कर्मैकत्वत्वापनार्थं। सामांशं प्रातरपवर्गमिदमेकं कर्मेति। तत्कुतः अग्निहोत्रं
जुहोत्यभिधीयसायं जुहोति प्रातर्जुहोतीति कालविधानं। यथा दध्ना जुहोति ययसा जुहोतीति होमानुवादेन
दध्नादिविधानं। तथा अग्निर्ज्योतिरिति सामं सूर्यो ज्योतिरिति प्रातः। एवं सति सामं प्रातः संबद्धो मविषयो। अग्निहो
त्रशब्दे स्तेनविशिष्टदेवताकालीनमिदमेकं कर्म। तदेतद्विनियुज्यते। अग्निहोत्रं जुहुयात्स्वर्गकामरति। आग्ने
यी सामयमाहुतिः। सौरी प्रातएहुतिः। सामं जुहोत्यग्निर्ज्योतिरिति वचनात्। अथ प्रातः सूर्यो ज्योतिरिति। अथ का
लभेदादंगानां भेदेनानुष्ठानं। तदेतत्सूत्रकारेणापि प्रदर्शितं। आवृत्तिर्वा। प्रधानकालत्वादिति। एवं च सति कुं
दुपायिनामयनारिषु प्रधानाः दुर्तिभेदेन अंगानितु तन्त्रेण कालैकत्वात्। तथा च सूत्रकारेण केचिदुर्माः सामं
होमसन्निधौ विहिताः केचित्प्रातर्होमसन्निधावितिकर्मैकत्वत्वापनार्थे वा। अंतरेण पराग्नीगतादग्निणेन
वा प्रदक्षिणं गार्हपत्यं परितोपविशति यजमानः। स चायं प्रवेशः साधारणः प्रातरित्यविशेषितत्वात्। प

राम

३७

सकदाचमनं

लीचपथादेशः। योऽस्यादेशः प्रदेशांतरे विहितः प्रत्याहृष्टिणत उपविष्टांगार्ह यत्स्येति पत्य पवेशनं च विधी-
यते। अवाचमनाः वसुविधित्सया। अवाचमनं विधिचो न यत्र। अप आचमति वृष्टिरसीति। अप आचाम-
ति यजमानो धृष्टिरसीत्यनेन मंत्रेण। वाचं विसृज्य पुनराचमति विष्टिरसीति। वाग्यममस्य च पदार्थधर्मत्वात्।
यो ते विसर्गः अतश्च पूर्वणौ वमस्येन वाग्यमनं उत्तरेण विसर्गः विसर्गस्युग्रहपूर्वकत्वात् मंत्रलिङ्गाच्च।
सत्येन व्रतशब्देन वाग्यमो निधीयते। तस्य च विर्गं प्रागतीत्यभिः क्रमात्। उन्नयामीत्याह प्रातः उन्नेष्यामी-
त्यस्य स्थाने उन्नयामी। माकसं ह्रस्वसमिस्युसणं धाराचो भयत्रवा। वेत्तुकत्वात् उन्नयत्रवा प्राः संस्यं-
समिस्युसणं धारा भवति। अग्निशब्दे सूर्यः सायं होममंत्रेषु यत्राग्निशब्दः सत्रसूर्यशब्दः प्रयोक्तव्यः समा-
प्रायप्रदर्शनार्थं चैतत्। समान्नामे यत्राग्निशब्दस्तत्र सूर्यशब्दः प्रयुज्यते। नाः पराः ग्निकयोरपि होम-
मंत्रयोः एतदुपसाहूति वा। एतन्निशब्दे उषसेति वा प्रयोगः अहूति वा। ज्योतिः सूर्य इति वा प्रातः अनेन मंत्रेण

क० भा०

३८

प्रातर्होमस्तत्र च यद्विष्टौ हुतमपि ज्योतिरिति तदा प्रातरैः सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यं वा रतिवा जुहोति। एवं हि
श्रूयते। अथ प्रातः सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यं स्वाहेति। पुनश्चाहाव्यप्रातः ज्योतिः सूर्यं रतिवा सूर्यो ज्योतिः स्वाहे
ति। अतश्च प्रातर्मंत्रो विकल्पितौ। प्रथमास्तमिते पर्युह्यं च स्वर्गकामस्य। अस्तमितमात्रे उह्यं च निवृत्त्ये
च स्वर्गकामस्य जुहुयात् सचायं गुणफलसंबंधो न कर्मफलसंबंधः ते मोक्षयेत्यायं जुहुयादित्यति प्रातरा
युः कामस्य। तमोऽस्यागमे सायमायुः कामस्य जुहुयात् विमतै च तमसि प्रातः अंतः पर्युह्यं च कामस्य सामं
प्रातः सायं प्रविष्टेषु यशुयशुकामो जुहोति। प्रातश्चानिष्क्रान्तेषु। शयाने श्रीकामस्य प्रातः शयाने जनपदे
श्रीकामस्य जुहुयात् प्रथमसमिद्धे धूपमाने प्रजासु निहसे वसहसान्नमस्ततः। धूमिदमात्रे धूपमाने चाग्नौ
योना प्रजासु निहसे वन्नमनुमिच्छति। स एवैव सूर्ये गौ जुहोति। तच्चैतत्क्षत्रियविषयं। तत्रास्य वैश्ययोजन
परस्य संभवः भूमिष्टा विविगृहीते वसहसो योनाम गृहीते व। अधिष्टा ये वान्नमनुमिच्छति। सा एवैव सूर्ये

एम

३८

+भमस्तः॥ अथयज्ञार्चि विप्रयवयंति तत्रमैत्रेणाभमनुमि+

प्रदीपेय २१ इति वा
होतरे २

मो जुहो। तच्चैतत्क्षत्रियविषयं। न ब्राह्मणवैश्ययोर्जनपदस्य संभवः भूयात्। एतदपि क्षत्रियविषयमेवोक्तहेतु
त्वात्। त्रैलोक्यसत्तमेश्रीयत्। कामस्य। अथयज्ञैतत्त्रैलोक्यसत्तरो भवति तत्र श्रीयत्। कामो जुहुयात् तच्चैतद्दूषण
यविषयमपि भवति। अर्चिः प्रत्यवाये मैत्रेणावच्छिन्नं जुहोति। एतदपि सर्ववर्णविषयमेव। अंगारेषु नाक
स्यमानेषु ब्रह्मवर्चसकामस्य। जुहुयात्। तच्चैतद्ब्राह्मणविषयमेव। न हीतरयो ब्रह्मवर्चससंबंधोस्ति। यथा
स्वर्गकामः पशुकामो वा जुहोति। यथा गवाग्रामकामः तंडुलैर्वलकामः रध्नेंद्रियकामः अनधि श्रयणं च श्रु
तिसामर्थ्याभ्यां। न दध्याधि श्रये इति श्रुतिः सामर्थ्यं च रधित्वमेवापेति। श्रुत्युपादानेति सामर्थ्यग्रहणं क्रिय
माणं तंडुलार्थं भवति। रध्याधि श्रयणप्रतिषेधश्चलिंगं। अनुवादोऽस्य। घृतेन तेजस्कामो जुहुयात् संवत्सरं
जुहुयादेतेषामेकेन कामसंयोगे। एतेषां द्रव्याणां कामसंयोगे संवत्सरं जुहुयात्। एवं किल कामः समुध्यते
संवत्संमितावैवृतचर्येति श्रुत्वा तत्सायं प्रातर्वा। वाशब्दासंक्षेपविपरिवर्तते। सायं प्रातर्वा कामसंयोगेन

क० सा०

३९

जुहोति न संवत्सरं। अग्निहोत्रं हि सायं प्रातः परिसमापनं। तत्र चायं गुणफलसंबंधः तस्मात्सायं प्रातरेवेति सं-
वत्सरसंमिता वैव्रतचर्ये त्ययमन्यविषयो र्ये वाहः। अग्निविकल्पेषु संवत्सरदृश्यते। तत्र स्युग्निविकल्पान् प्रकृ-
त्याह। एतेषामेकः संवत्सरमुपेत्येति हिति। दक्षिणेन प्रवेशमग्निहोत्रेष्टिषु। अयं च द्वारनियमोऽग्निहोत्रेष्ट्यां
चतत्रैव हि श्रूयत इति। सायं प्रातरहवनीयस्यासौ नोपस्थाने। यदेव सायं प्रातरहवनीयमुपचैतिष्ठते उपचा-
स्तदनिवचनात् पूर्वमुपस्थापनं पश्चादासनं। अस्या चत्तरमिति कृत्वा पूर्वमासनमुक्तमाचार्येण। तच्चै-
तदुपस्थानं प्राक्पर्युषणाद्भवति। हुते हि पर्युषणं मुक्तं। हुते च धाएवर्जमिति। उपस्थाने च पूर्वमक्रियमाणे
हुतशब्द औपचारिकस्यात्वात्सप्रोपस्थानं। तस्मादपि पूर्वतरं। काण्वानां हि समिदा धानं मंत्रसमनंतरं वात्स-
प्रमंत्राणां पाठः श्रुत्यासनं वागार्हपत्ये। अथ यदेव प्रतिपरेत्यगार्हपत्यमास्ते वागेतेवेति वचनात् संव्रजन्म
न सोपस्मस्य दक्षिणाग्निं। अथ यत्रैव संव्रजन्म वागार्हपत्यं पचनमुपस्मरेदिति। तच्चैतत्परिसमाप्तौ। तत्कालं अ-

राम

३९

80

सद्यश्चेष्टौर्णमा
सुस्तदाठपवस
सद्यश्चेष्टौर्णमा
सेष्टौर्णमा

तीत्यनिष्क्रमणं। अनश्निश्वाप्रातर्मुहूर्तं सभासनं सपस्य। अथ प्रातरनश्निश्वा मुहूर्तं सभायामासित्वा
पिकामं पत्ययेदिति वचनात् भस्मोद्भूतं मुपेयात्। अथ यत्रैव भस्मोद्भूतमुपनिगच्छेत्तत्तदेव तस्योपस्थानमि
ति। एतच्च पाठानुष्मात्प्रातरेव। स्वयं वा जुहुयात्। अध्वर्युर्वेति विकल्पः। उपवसथे नियमः। स्वयं होमित्व। उपवसथे दक्षि
त्य। स यो हैवं बिभृक्ष्वयं मुपवसथे जुहोतीति वचनात् सचायमुपवसथसंयोगेनैव नियम इति। इति उपा॥
ध्यायकर्तृकृतौ कात्यायनभाष्ये चतुर्थोऽध्यायः॥ ७॥ ग्रंथसंख्या ९५० ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७॥

४०

[OrderDescription]
,CREATED=10.02.20 16:09
,TRANSFERRED=2020/02/10 at 16:17:59
,PAGES=81
,TYPE=STD
,NAME=S0002781
,Book Name=M-2697-KATYAYAN BHASYA
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF

FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF

FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF

FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF

FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF

FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,